

DOVOLENÁ NEJEN V ČESKU

Trendy koloběžky

Jízdu na nich si můžete vychutnat na cyklostezkách kolem Prahy, ale i na horách.

Neobjevené Polsko

Češi nejraději míří za hranice nebo k Baltu. Sousední země ovšem nabízí mnohem více.

Pěšky do Santiaga

Obliba pěšího putování roste. Cesta do Santiaga patří mezi nejvytíženější trasy v Evropě.

Moravskoslezský kraj

CHAMBRE DE COMMERCE
FRANCO-TCHÈQUE
FRANCOUZSKO-ČESKÁ
OBCHODNÍ KOMORA

Spolufinancováno
Evropskou unií

CIRKULUJEM SPOLEČNĚ

20.–21. 6. 2024 | Multifunkční aula GONG

EXPO CIRK 2024

Objevte nové trendy cirkulární ekonomiky na unikátní výstavě v Ostravě

WWW.EXPOCIRK.CZ

OBSAH

Na koloběžce

04-08

Rozjedte se po cyklostezkách v blízkosti Prahy, svištěte z kopců nebo se protáhněte na koloběžce v blízkosti velkých řek. Přinášíme souhrn nejlepších českých tras.

Život na farmách

10-11

Objevte krásu Tyrolska i místních farem, kde se snoubí klid s dobrým jídlem, úchvatnými scenériemi i každodenním životem, jenž se točí kolem zvířat i obdělávání půdy.

Polsko, jak ho neznáte

12-15

Češi si zamilovali oblast u Baltského moře, sousední země má ale spoustu úchvatných turistických destinací i v jiných lokalitách. A zatím se o nich moc neví.

Mnoho podob Slovenska

16-17

Národní park, kde zažijete téměř absolutní tmu, majestátní hrady, teplé termální prameny, vysoké hory. Nejen to dělá ze Slovenska atraktivní turistickou destinaci.

Cestování pro vybíravé

18-19

Nadstandardní zážitky, neobvyklé destinace, let byznys třídou i program ušitý na míru. Společnost Delta Reisen uspokojuje přání těch nejnáročnějších klientů.

Po svých do Santiaga

20-22

Dálkové trasy se těší velké oblibě i u Čechů. Jednou z nejpoblíbenějších je i pěší pouť do španělského Santiaga.

Dobrodružství v horách

24-28

Jste-li zdatní, dopřejte si pořádnou dávku adrenalinu i fyzické námahy. Objevte skalní útvary v Rakousku, ale třeba i v Himálaji.

Dlouhý den na koloběžce: Po stezkách z Rakovníka do Prahy

O

Osmdesát kilometrů cyklostezek skoro po rovině. To si necháme líbit! V Rakovníku naskočíme na stupátka koloběžek a zastavíme se až v Praze. Jedeme nejprve podél Rakovnického potoka, potom Berounka a končíme u Vltavy.

Většina trasy vede nejprve v Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko a poté v Chráněné krajinné oblasti Český kras. Pouze velká města Rakovník na začátku, Beroun uprostřed a Praha na konci jsou z těchto chráněných území vyjmuta.

Do Rakovníka se Pražané dostanou pohodlně vlakem. Všechny spoje jsou vybaveny vagony na přepravu jízdních kol a koloběžek.

Výhodou trasy z Rakovníka do Prahy je, že lze túru kdykoliv ukončit, nasednout do vlaku a vrátit se domů. Zároveň je lepší směr právě z Rakovníka, protože krátká stoupání jsou příjemnější z této strany. Nepříjemnými výjimkami jsou pouze strmý kopec u Křivoklátska a silnice u Karlštejna.

Start v Rakovníku

Vyrážíme z nádraží v Rakovníku až před druhou hodinou odpolední. Holt jsme si doma o víkendu pospali déle, než bylo záhodno. Směrovka nás dovede na Nábřeží Dr. Edvarda Beneše. Červená turistická značka pak po pravém břehu Rakovnického potoka k zasmrádlé čističce odpadních vod. Tam se připojíme k cyklostezce číslo 303.

Po krásném asfaltu cyklostezky se vezeme na obou březích Rakovnického potoka, skrze lesíky a louky. Občas potkáme inline bruslaře, často proti nám jedou skupinky cyklistů. V Pustovětech mjíme první výletní hospodu Na Ostrově.

Asfalt se na několika místech mění na hliněnou polní cestu. Párkrát strmě klesneme v krátkých, ale zato výživných sjezdech. Dojedeme do Městečka u Křivoklátska se dvěma hospodami U Romana a U Zikmundů. Tady je

dobré se najíst a napít. Dál už budou restaurace jenom dražší.

Mimochodem: Celý den je dusno. Každý během výletu vypijeme dvě piva, dvě velké limonády a vycucneme dva pitné vaky, které si vezeme v batohu.

Hliněnou lesní cestou romanticky šlapeme po levém břehu Rakovnického potoka. Pokud by byla cesta mokrá, přejeli bychom na pravý břeh a využili souběžnou silnici. Přijedeme do Křivoklátska. V jeho uličkách je silný provoz. Kličkyujeme mezi auty a jsme rádi, když sjedeme na most přes Berouнку v Roztokách.

Za mostem se napojíme na cyklotrasu KO8. Vražedným kopcem vystoupáme k Leontýnskému zámečku a pak frčíme dlouze dolů po silnici, jako když střílí, zase k Berounce do Nižboru.

Tady se napojíme na cyklostezku číslo 50 nazvanou Po stopách českých králů. Příjemnou cestou, asfaltem i udusanou hlinou jedeme po pra-

Rakovník-Praha

- **Délka: 82 km**
- **Čas: 7 - 12 hodin (dle zdatnosti)**
- **Terén: většinou cyklostezky, občas silnice**

vém břehu. Opouštíme Křivoklátsko. Nad jezem u Hýskova se ochladíme v oblíbených říčních lázních. O kousek dál v lese využijeme odpočívadlo se stoly a lavicemi. Zavěšíme hamaky na stromy a na půl hodinky si poležíme.

Zdržet se ovšem nemůžeme dlouho, neboť večer se blíží. Poctivě se střídáme ve vedení jako cyklisté na Tour de France. Ačkoliv jsme jen dva, urychluje jízda v háku naše cestování velmi citelně.

Na Beroun

U dvora Pták přejedeme Berouнку po mostě pro pěší a ocitneme se v Berouně. Držíme se cyklistického značení a město objedeme periferií na levém břehu. Pak pokračujeme podjezdem pod dálnicí a napojíme se na cyklostezku pod skalami. Vjíždíme do Českého krasu.

Rychle projedeme skrze horolezecký lom Alkazar, pod skalami Pupek, Růžové abri, Blážínou stěnou, Vlastinou stěnou a Štítkem. Od mostu přes Kačák až k Srbsku je zákaz vstupu pěšky a vjezdu na kole. Na jedné z nejfrekventovanějších turistických tras v Česku a ještě v místě, které se nedá nijak rozumně obejít či objet! Samozřejmě nikdo tyto zákazové značky nerespektuje.

Najíst a napít se můžeme v několika restauracích a bufetech v Srbsku. Dalo by se tu i přespat. Tábořiště zdarma je v lomu Alkazar. Kempy v Berouně-Závodí, v Srbsku a Karlštejně.

Do Karlštejna a ještě dál

Pokračujeme po silnici do Karlštejna a dál do Hlásné Třebaně. Tam nespomeneme přejet zase na druhou stranu řeky po mostě. Pokud bychom to neudělali, jak se nám to už několikrát z nepozornosti stalo, museli bychom pokračovat po frekventované silnici únavně do kopce na Rovinu a pak zase dolů do Let.

My však přejedeme na pravý břeh. Cyklotrasa Po stopách českých králů tady změni číslo na 3. Vede nás podél železnice skrze Řevnice nejprve ulicemi a pak pobřežní cyklostezkou k mostu přes Berouнку, po kterém přejedeme nazpátek na levý břeh.

Pak už frčíme parádní asfaltovou cyklostezkou skrze Dobřichovice do Mokropes. V bizarní chatové osadě Údolí Staré řeky, která vypadá jako hobitín, se jako vždycky zastavíme ve stylové cyklisticko-tramenské hospůdce V Lavičkách. Musíme se posilnit, protože nás čeká poslední stoupání. Krátké, ale výživné, že i mnozí cyklisté ho raději vytlačí, natožpak my na koloběžkách. Z vrcholu stoupání rychle sjedeme ulici a pokračujeme přes most nad železnici, do centra Mokropes.

Sem bychom mohli dojet skoro po rovině cyklotrasou, která v Dobřichovicích přejede zase na pravý břeh Berouanky a za Všenory se po železničním mostě opět vrátí na levou stranu. Minuli bychom ovšem naši oblíbenou hospůdku.

Po ulicích skoro bez motoristického provozu dojedeme do Černošic k nádraží. Vyhlášená cukrárna Hájek a Hájková je v obležení turistů, cyklistů i místních obyvatel. Nemáme času nazbyt, a tak ji

Vybavení na celodenní koloběžkářskou vyjížďku

Koloběžka (kola nejméně 20 palců, lépe 26 palců), sportovní boty, cyklistický dres, funkční spodní prádlo, cyklistické rukavičky, lehká cyklistická helma, cyklistický batůžek, sportovní brýle, bílé světlo dopředu na řídítka a červená blikáčka dozadu připevněná na batoh. Základní nářadí, lepení a pumpička, záložní větrovka, lékárnička, peníze a doklady, jídlo a pití, mobil s nainstalovanou mapou.

s těžkým srdcem mjííme. Sjedeme k řece a napojíme se na levobřežní cyklostezku, která mění označení na A1. Padá večerní šero, cyklostezka je skoro prázdná, a tak můžeme jet, co to dá, až do Lahovic.

Projedeme Radotín, podjedeme obludný radotínský dálniční most a kousek za ním odbočíme doprava na Výpadovou ulici. Kdo tudy jede poprvé, je zmaten. V našem směru se držíme v pravém pruhu silnice, odděleném blikáčkami na zemi od silného provozu. Proti nám jedou cyklisté po pravém chodníku, ale v našem protisměru.

Za Radotínským přístavem podjedeme dálniční „brýle“ u Lahovického mostu, podíváme se na sou-

tok Berounky s Vltavou po pravé ruce a mažeme už za tmy po levém břehu Vltavy po cyklostezce.

Oproti její pravobřežní sestře je širší a přítom po ní jezdí mnohem méně cyklistů, o bruslařích a kočárkářkách ani nemluvě. Teď večer tady potkáváme jen několik osamělých jezdců na kole a pár běžců s rozsvícenými čelovkami.

Podjíždíme železniční Most Inteligence a dálniční Barrandovský most. Za přívozem na horním konci Císařské louky vyjedeme po dlažebních kostkách nahoru nad Smíchovský přístav a dále ke Smíchovskému nádraží. Je 10 hodin večer. Nasedáme na metro a vezeme se domů.

OBLÍBENÉ KOLOBĚŽKÁŘSKÉ ŘEKY

Koloběžky vyžadují oproti jízdním kolům asi o třetinu vyšší výdej energie, a tím pádem je jízda pomalejší. Proto koloběžkáři vyhledávají trasy s dobrým povrchem a co nejmenším převýšením. Na nich si užijí plynulou jízdu. Ideální jsou z tohoto hlediska cyklostezky podél řek. Kam vyrazit?

Labská stezka

Dá se projet na koloběžce z Vrchlabí až do Hamburku. Pokud máte měsíc času a dostatečnou vůli, abyste každý den šlapali, ujedete 1300 kilometrů většinou po cyklostezkách nebo vedlejších silnicích s malým provozem.

Dodejme důležitou radu: v Čechách a v Německu do Drážďan je radno jet po proudu, protože stále mírně klesáte, ale v Německu se jezdí obráceně, proti proudu. Od Severního moře totiž vanou pravidelné větry, proti kterým se těžko probojovávají cyklisté, natožpak koloběžkáři.

Jestli si chcete udělat výlet jen na víkend, doporučujeme nejhezčí úseky okolo Kuksu po zbrusu nových trasách, také nepřerušovanou cyklostezku středočeským Polabím od Poděbrad do Neratovic nebo průjezd majestátním Labským kaňonem z Děčína do Pirny.

Vltavská cyklostezka

Začíná ve Vraném na jižním okraji velké Prahy, protáhne koloběžkáře metropolí po obou březích veletoku a zamíří do Mělníka, kde se napojí na Labskou stezku. Měří 70 kilometrů.

Na kratší vyjížďky je velmi oblíbený úsek z Prahy do Vraného a zpět, případně systém cyklostezek po úplné rovině mezi Mělníkem a Veltrusy.

Za projížďku ovšem stojí i pražská nábřeží, která poskytují nádherný pohled na historické město. Jen je potřeba vyhnout se pravému

Jak rychle jedeme?

■ Průměrná rychlost celodenní, svižné rekreační vyjížďky činí na trekkingových koloběžkách zhruba 11 až 14 kilometrů za hodinu a se započtením přestávek na odpočinek okolo osmi kilometrů za hodinu. Po rovnině se jede 20 kilometrů za hodinu anebo o pár kilometrů rychleji. Z kopce se dosahují rychlosti běžně 60 až 70 kilometrů za hodinu. Do strmých kopců počítejte s rychlostí chůze čtyři až šest kilometrů za hodinu.

■ Uvedené rychlosti se týkají typické české či moravské krajiny, která je zvlněná, čas od času krátce stoupá či klesá, jede se nejen po pěkném asfaltu, ale také po rozbitých okreskách, polních či lesních cestách. Na rovinách může být průměrná rychlost vyšší, ale také nižší, pokud fouká vítr proti jezdcům.

břehu mezi Mánesem a Národním divadlem, kde cyklostezka mizí a lidé na kolech či koloběžkách musejí vjet na tramvajové koleje do hustého městského provozu.

Po stopách českých králů

Jde o stezku podél Berounky s proměnlivým charakterem od polních cest přes asfaltové cyklostezky, vedlejší silničky až po vyhrazené cyklistické pásy ve městech. Jak se na 50 kilometrech mění samotná cyklostezka, tak se dramaticky proměňuje krajina.

Z kopcovitého podhůří Brd ve Zdicích se projíždí Beroun a za ním vápencový kaňon, který jako mávnutím kouzelného proutku skončí, vjíždí se do Pražské kotliny a na závěr až do samotného srdce hlavního města.

Zelená cyklomagistrála Ploučnice

Pořád klesá z Ještědu, kam se lze nechat vyvézt lanovkou z Liberce, až do Děčína na Labi. Měří celkem 85 kilometrů a je ji možné na koloběžkách projet za jeden dlouhý den.

Trasa využívá samostatné cyklostezky a vedlejší silničky, ale mnohdy zamíří také na silnice se silným motoristickým provozem. Není tedy vhodná pro rodiny s dětmi, avšak dospělí si na ní užijí nezapomenutelný výlet.

Baťův kanál

Lemuje cyklostezka dlouhá 80 kilometrů. Jede se stále po rovině, změny směru a sklonu se odehrávají vždy jen na pár metrů u mimoúrovňových křižovatek se silnicemi a železnicemi. Povrch cyklostezky je asfaltový, což vyhovuje nejen cyklistům a koloběžkářům, ale také inline bruslařům. Maximální bezpečí hlavně pro děti zaručuje, že cyklostezka je důsledně vedena mimo motorovou dopravu.

Cyklostezka Bečva

Táhne se podél Vsetínské Bečvy. Začíná pod česko-slovenským Makovským průsmyskem a z Beskyd vede koloběžkáře přes Vsetín do Valašského Meziříčí. Měří 57 kilometrů a většina trasy je samostatnou stezkou pro pěší a cyklisty. Někteřími obcemi prochází po chodnících nebo cyklopruzích v běžném provozu. Velkou výhodou je, že podél cyklostezky jezdí cyklobus. Jízda z kopce je tedy zaručena.

Moravská stezka

Je to dálková cyklotrasa dlouhá 308 kilometrů. Víceméně podél řeky Moravy vede z Jeseníků na Jižní Moravu, přesněji z Mikulovic na česko-polské hranici do Břeclavi a k soutoku Moravy s Dyjí na česko-slovensko-rakouském trojmezí.

Výdej energie

2,5 hod na kole = 1,5 koloběhu = 1 hodině běhu

Inzerce

Užijte si léto v Libereckém kraji

Liberecký kraj láká milovníky nejen aktivní dovolené svou rozmanitostí a přírodní krásou. Od horských štítů až po malebná jezera, kultury i netradičních zážitků. Připravte se na dobrodružství, které vás zavede k nám na sever.

Liberecký kraj aktivně

Pro každého něco – pěší turistika, cykloturistika, vodní sporty, ferraty nebo golf. Paleta sportovních zážitků, ze které si vybere každý. Velké oblíbené se těší dálkové trasy, zkuste s námi vyrazit na Zlatou stezku Českého ráje nebo na Hřebenovku, díky které projdete z jednoho konce kraje na druhý a poznáte místa, o kterých jste doposud třeba ani neslyšeli. Pro ty, co si neumí představit dovolenou bez pokoření cyklistických kilometrů doporučujeme zamířit na Cyklotrasu Odra Nisa, díky které se můžete dostat až k Baltu, nebo šlápnout do pedálů podél Greenway Jizera a kochat se krajinou Českého ráje.

Liberecký kraj žije kulturou

Ten, kdo neholduje sportu, nemusí truchlit. Kulturní nabídka je tak pestrá, že nebudete vědět, kam dříve zajít. Doporučujeme zajít do Botanické zahrady v Liberci, která je nejstarší zahradou v Čechách a v 9 sklenících vám představí více než 8 000 exotických rostlin. V Severočeském muzeu v Liberci vyběhněte na Radniční věž, kde najdete nejdelší skleněný žebřík na světě, v Oblastní galerii Liberec je přichystána série výstav

současného umění, skvělé expozice na vás čekají v Muzeu Českého ráje v Turnově nebo ve Vlastivědném muzeu a galerii v České Lípě. Určitě si nezapomeňte pořídit eLpass – zvýhodněnou online vstupenku, se kterou ušetříte na vstupném do kulturních a zážitkových organizací. Kompletní přehled najdete na www.elpass.cz.

Liberecký kraj v rukách mistrů

Vítejte v kraji Křišťálového údolí. V kraji, kde je sklo doma a kde vznikají unikátní kousky, které zdobí celosvětová města jako je Šanghaj, Dubaj, Milán nebo New York. Ve sklárně se sklářskou hutí Ajeto v Lindavě můžete sledovat, jak se žhavá tekutá skleněná hmota v rukou sklářských mistrů mění v křehkou krásu. Kdo neodolá, může si vyzkoušet foukání ve Sklářské krčmě a pomocí sklářské píšťaly si vytvořit svůj skleněný výrobek.

Liberecký kraj je plný tipů, míst a akcí, kam vyrazit. Pro inspiraci zajděte na www.liberecky-kraj.cz, nebo na sociální sítě, kde najdete Liberecký kraj jako Region Liberec

PŮJČOVNY KOLOBĚŽEK NA KOPCÍCH

Koloběžky se staly populární turistickou atrakcí na známých vrcholech, kam vedou silnice. Je to tak jednoduché! Turista zaplatí půjčovně, dostane koloběžku a helmu a sviští z kopce. Dole koloběžku odevzdá a odejde s krásným zážitkem z rychlé jízdy.

Jenže pozor! Horská služba eviduje zvýšený počet úrazů právě na koloběžkových trasách. Ačkoliv tyto jednoduché stroje jezdí stejnou rychlostí jako bicykly, jsou citlivější na řízení a při razantním brzdění hrozí pád přes řídítka. Adrenalin kolující v žilách dělá svoji práci a odbourává strach. To je pak smrtící koktejl, který vede k nechtěné výletu ze silnice do lesa, rozmáznutí v zatáčce, plachtění na ústa, nedejbože havárii s protijedoucím autem nebo nákladákem, silničnímu lišeji a zlomenině.

Kam pro koloběžky

Kleť, nejvyšší horu Blanského lesa s televizním vysílačem, rozhlednou, hvězdárnou a lanovkou zná v jižních Čechách každý. Ne všichni ale vědí, že z této hory nemusí scházet po svých, ale mohou sjet dolů na koloběžce. Na výběr jsou tři trasy, které měří 11 kilometrů. Je na vás, zda si uděláte celodenní rodinný výlet, nebo dvouhodinový adrenalinový zážitek.

Klínovec v Krušných horách je přes léto zaslíbený horským kolům. Trailpark obsluhovaný lanovkou nabízí sjezdové terénní trasy všech obtížností. Na nejjednodušší se půjčují speciální koloběžky. Modrý sjezd Azur o délce 10 kilometrů začíná pěšinou v hezkém smrkovém lese, postupně přibývá klopených zatáček a boulí. V zásadě se tudy dá jet na koloběžce, kole s pevným rámem i celoodpruženém biku. Rozdíl je pouze v rychlosti, kterou si můžete dovolit.

Ještěd s ikonickým vysílačem, hotelem a restaurací je dostupný pěšky, na kole, lanovkou, a dokonce i autem. Pokud si půjčíte nahoře koloběžku, nejspíš pojedete dolů po asfaltové

silnici do Liberce. Daleko zábavnější je ale hřebenová trasa po zvláštních koloběžkářských značkách do Kryštofova Údolí o délce 11 kilometrů.

Z Ještědu na sedlo Přípřež sjíždíte po silnici s větrem ve vlasech takovou rychlostí, že předjíždíte cyklisty. Dál na Křižanské sedlo využíváte mírný sklon k příjemnému sjezdu po štěrkané lesní svážnici.

Menší kola než u horských bicyklů však vyžadují pozornost a odhad při přeskakování a objíždění malých stružek, rigolů i výtluků na cestě. V sedle zase najíždíte na silnici a užijete si sjezd strmými serpentinami, kde předjíždíte většinu aut. V Kryštofově Údolí odevzdáte koloběžku a do Liberce se vrátíte vlakem.

Praděd. Vyjděte pěšky na nejvyšší horu Jeseníků a svezte se zpět k Ovčárně na koloběžce. Sjezd měří tři kilometry.

Dlouhé stráně je kopec v Jeseníkách, jemuž stavbaři odřízli vrchol a zadlabali do něj přečerpávací vodní elektrárnu. Slouží nejen jako zásobárna energie, ale teď už také jako oblíbený výletní cíl. Mimo jiného se zde dá vypůjčit koloběžka. Sjezd do údolí po široké asfaltce měří neuvěřitelných 17 kilometrů. Kromě sportovního zážitku si během jízdy užijete také výhled na Praděd a další vrcholky.

Černá hora v Krkonoších nabízí pro koloběžkáře 60 kilometrů různých variant sjezdů do Janských Lázní. Nahoru se vyvezete kabinkovou lanovkou.

Nejste nadšenci adrenalinových sjezdů? Pak je pro vás zajímavý tip na půjčovny v **Malé Skále**. Cyklostezka Českým rájem odtud vede okolo Jizery na okraj Turnova víceméně po rovině s občasným mírným sjezdem a stoupáním výhradně po asfaltové cyklostezce. Můžete se buď svést jen sedm kilometrů a koloběžku odevzdat v Dolánkách, nebo se vrátit po stejné trase.

Není třeba koloběžku vlastnit. Obzvláště ve vyšších polohách existuje řada půjčoven, kde si ji na jednom místě půjčíte a na jiném zase vrátíte.

Inzerce

HN063562

ZUBAŘ V ZAHRANIČÍ SI MŮŽE ÚČTOVAT MAJLANT. PŘESTO VAŠE DOVOLENÁ NEMUSÍ MÍT KAZ.

Vaše starosti si bereme na starost.
Cestovní pojištění s asistencí

Kooperativa
WIENNA INSURANCE GROUP

ELEKTROKOLO

MTF MOUNT 11.4

SPECIÁL S JAPONSKOU KVALITOU

ŘAZENÍ (11 rychlostí)

SHIMANO XT Di2 AUTO SHIFT
nebo
SHIMANO DEORE

BAREVNÝ DISPLEJ

SHIMANO STEPS

A K TOMU NAVÍC:

3 ROKY záruka

2x Garanční
**SERVIS
ZDARMA**
(po 300 a 1 000 km)

BATERIE

SHIMANO STEPS
integrovaná v rámu

**MOBILNÍ
APLIKACE
SHIMANO
E-TUBE CYCLIST**

PŘEHAZOVAČKA

SHIMANO XT Di2
nebo
SHIMANO DEORE

KLIKY

SHIMANO
(34 zubů, 170 mm)

**STŘEDOVÝ
MOTOR**

SHIMANO
STEPS EP 8
(85 Nm, 600 W)

KOTOUČOVÉ BRZDY

čtyřpístkové hydraulické
SHIMANO BR-MT420 nebo BR-MT401

KAZETA

SHIMANO DEORE
(11-42 zubů)

ŘETĚZ

SHIMANO
CN-LG500

29"

(Vzhledem k možnosti volby mezi několika bateriemi jsou uvedené ceny bez baterie.)

MTF MOUNT 11.4

Prodejní cena

~~117 900 Kč~~

Akční cena v limitované nabídce

49 900 Kč

Verze MOUNT 11.4
AUTO SHIFT

Prodejní cena: 138 500 Kč
Akční cena: 57 900 Kč

Mountfield

www.mountfield.cz

Prázdniny v Tyrolsku. Špičková kuchyně i nepřeborné zážitky

Jde o poměrně malé území, které vás překvapí velkou rozmanitostí. Na dovolenou sem můžete vyrazit v každém ročním období. V nížinách i výškách téměř dva tisíce metrů nad mořem jsou stovky farem, vinařství, pěší trasy i cyklostezky. Tyrolsko obklopují stěny Dolomit, zeleň, vinná réva i jezera. Pojdte na malou ochutnávku toho, co zde můžete zažít.

Jižní Tyrolsko je místem, kde můžete nasávat divokou přírodu, vychutnávat si klid i ochutnávat prvotřídní víno či jiné pokrmy od místních farmářů.

Jedinečný kraj si může vychutnat úplně každý bez rozdílu věku. Vyžití tu najdete rodiny s dětmi, páry i milovníci vysokohorské turistiky. A také všichni vyznavači výtečné gastronomie postavené na lokálních, většinou sezonních surovinách. Samozřejmě také ti, kdo rádi sledují západ slunce se sklenkou výtečného vína vyrobeného z místních sběrů.

Vinařství v Unterlandu

Unterland si dáváte opatrně, jde o místo, kde je všemu víc, než kolik jich dokážete vstřebat. Základními ingrediencemi tu jsou kvalitní vína, jihotyrolská a středomořská kuchyně, historická i moderní architektura, horské túry, kde nepotkáte živáčka, festivaly i poklidný život na farmě. Vinařská krajina je lemovaná cypřiši, fikovníky, oleandry i olivovníky. Cyklostezky tu vedou mezi roztroušenými statky, vinicemi a smíšenými lesy.

Pokud chcete pojmout dovolenou v gurmánském duchu, jste na správném místě. Trochu víc slunce, tepla i pohostinnosti než v jiných krajích – to jsou další ingredience, které jsou zárukou dovolené, jež nezůstane jen na fotkách, ale i ve vzpomínkách. Díky provinční i jazykové hranici se sousedním Trentinem zažijete kontrasty v podobě italštiny a jihotyrolského dialektu v jedné větě.

Farma Galtinerhof v Rodenecku

Tady si přijdou na své hlavně rodiny s dětmi. Ekologická farma, skvělé přírodní hřiště, spousta místa na dovádění, pohodlné posezení a zasloužený klid pro rodiče. Děti tu mají možnost poznat život na farmě zblízka. Budou nadšené z poníků, kůzlátek, slepiček i králíků.

Farmář Robert jim dovolí zvířata nakrmit, mohou si na vlastní kůži vyzkoušet, jak funguje každodenní život na farmě. Budou mít možnost podojit kravku, vybrat vajíčka od slepic i podílet se na přípravě samotné snídaně. Přímo z farmy se také nabízí mnoho příležitostí k pěší turistice pro celou rodinu.

Kneippova farma – jen pro dospělé

Prázdniny na statku si zaslouží i dospělí. Na farmě Bacherhof v Nals vznikl zajímavý koncept, kde si odpočínáte a zažijete opravdové propojení s přírodou. Kneippova farma se selskými lázněmi, saunou a přírodním bazénem je místo pro samotáře i pro páry.

Nemusíte mít obavy, že tu potkáte davy lidí, kteří touží po klidu stejně jako vy. Lázně jsou určené maximálně pro šest zájemců, k dispozici je možnost na jógu nebo snídaně v bylinkové světničce.

Až se nabažíte lázeňských procedur, můžete vyrazit na prohlídky ovocných sadů a vinic s ochutnávkou produktů nebo si užít hudební večer. Heslem všech farem, které se v Jižním Tyrolsku nacházejí, je: „Přijďte jako hosté, odcházejte jako přátelé.“ Z Kneippovy farmy navíc odjedete pocitově i o pár let mladší.

Roter Hahn – vše, co potřebujete vědět

Sdružení jihotyrolských zemědělců se od roku 1998 stará pod jednou střechou o to, aby měli turisté kontakt s venkovským životem a vším, co k němu patří. A střecha je opravdu pořádná, pojme přibližně 1700 farem, na kterých ukáže svým hostům autentický život hospodářů se vším, co k němu patří. Díky pestrosti krajiny můžete strávit dovolenou pod štíty hor i pod palmami. Ke každému místu, které tu navštívíte, můžete dát rovnou štítek se slovem pohostinnost. Všechny farmy musí splňovat přísná kritéria a pravidelné kontroly. Za vši tou krásou, která vás bude v Tyrolsku obklopotvat, je těžká, ale smysluplná práce. Více na Roterhahn.cz

Kurzy vaření a pečení

Pokud se chcete dobře najíst a zároveň se zdokonalit v kuchařském umu, zkuste farmu Triefer Hof v Kastelruthu. Výsledkem pětihodinového kurzu vaření je čtyřchodové menu, degustace vína, práce s profesionály, spousta tipů a triků na vaření. Kromě kurzu vaření a pečení vás farma okouzlí i magií místa.

Nachází se na úpatí Alpe di Siusi uprostřed luk a lesů ve výšce 1300 metrů nad mořem. Tady je všechno v pořádku. Vše je připravené tak, abyste zažili nezapomenutelnou dovolenou s čerstvými farmářskými produkty vyrobenými v souladu s jihotyrolskou tradicí. Delikatesy farem, jako jsou mléko, jogurt, sýr, ostatní mléčné výrobky, chléb, vejce, med, ovocné džemy, cordial, želé, čatni a mnoho dalších, můžete ochutnat během lahodné snídaně nebo odpolední svačiny.

Slavnosti vína v Kaltern

Konají se v polovině srpna a v této době promění městské vinařství v nádhernou party pod širým nebem. Spousta hudby, tradičních specialit, masových a těstovinových pokrmů a samozřejmě vyhlášené kalternské víno jsou hlavními rysy této akce. Tohle místo je považováno za jednu z nejkrásnějších vinařských obcí na světě. Nachází se tu jezera Kaltern a Kalterersee. První z nich je vůbec nejteplejší jezero ke koupání v Alpách a je zároveň ideálním výchozím bodem pro četné výlety na okolní hory i hrady. Hodinu a půl dlouhá túra vede k hradu Leuchtenburg, který nabízí nádherný výhled na jezero i vinice.

Pro milovníky pěší turistiky

Na statku Appartement Huber si můžete zajistit horského průvodce. Dostanete se tak do míst, která při běžných toulkách s mapou minete. Ke snídani tu dostanete třeba košík s dobrotami z ekologického zemědělství nebo si můžete vyrazit na rodinný piknik. Menu v košíku je sestavené vždy podle sezony a obsahuje chléb, pečivo, sýry, marmelády, ovocné šťávy a další dobroty. Na statku se pěstuje ovoce i zelenina, produkují tu med a pro návštěvníky je připravená i bylinková zahrádka. Vodu si můžete načepovat z vlastního pramenu.

Za nákupy i zvířaty

Farmy Jižního Tyrolska toho nabízejí tolik, že si vyberou i ti nejnáročnější. Dávají možnost sledovat, jak se probouzí příroda v různých podobách. Případně se jí pokocháte i na podzim, když dozrává ovoce a zelenina. Uvidíte také, jak se vyrábějí sýry i jiné pochutiny, nebo si nakoupíte v selských prodejnách, které obvykle praskají ve švech pod tíhou ekologických produktů.

Chov zvířat je tu každodenním chlebem místních, proto můžete na vlastní oči sledovat, jak funguje běžný život na statku a co všechno zdejší příroda nabízí. Je to ten nejpřirozenější způsob, jak si odpočinout a odsunout starosti na druhou kolej.

Pavel Trojan jezdí
do Polska každý rok
a stále má prý co
objevovat.

**Kašubské Švýcarsko
či Mazurská jezera.
Polsko je plné dosud
neobjevených míst**

„Třicet let jsme pomíjeli fakt, že máme na severu zajímavého souseda, a teď ho konečně začínáme objevovat,“ říká **Pavel Trojan**, ředitel české pobočky Polské turistické organizace. Vloni se podle jeho slov zvýšil počet českých turistů ubytovaných v Polsku meziročně o 60 procent.

P

Polsko se mění, modernizuje se a regiony této obrovské země lákají na různorodé zážitky. „Jezdím pravidelně do Polska více než čtvrtstoletí a pořád nacházím místa, na kterých jsem nebyl,“ uvádí Pavel Trojan.

Povězte mi jedno polské místo, kam by se měli Češi v létě vydat a proč?

Určitě by to bylo Trojměstí – Gdaňsk, Sopoty a Gdyně. Tři diametrálně odlišná města, mezi kterými můžete rychle přejíždět vlakem podle nálady a momentální chutě. V Gdaňsku si vychutnáte historii, která je vidět na každém kroku, v lázeňském městečku Sopoty nádhernou promenádu a „lážo plážo“ typ dovolené a v Gdyni si můžete projít přístav, koukat na lodě a užít si zase jiný typ relaxu. Trojměstí je spíše sezonní záležitost, ale sám se každý rok do této oblasti rád vracím.

Jaké místo preferujete celoročně?

Varšavu, která je pro mě neuvěřitelným městem, jež v Evropě nemá obdoby. Je to takový mix architektury, lidí, gastronomie a atmosféry velkoměsta. Většina turistů se po příjezdu do Varšavy zajde podívat na Staré Město, které je po svém poválečném znovuzrození zapsané od roku 1980 na seznamu UNESCO. Já osobně mám rád tu část, které se říká Manhattan. Stojí na pozemcích bývalého židovského ghetta. Ještě na začátku devadesátých let jste si na tomto

místě mysleli, že válka skončila včera, ale díky rychlé výstavbě se proměnilo v mix architektury, již nezažijete jinde v Evropě – původní s ostřílenými fasádami, socialistickou, pseudomoderní z přelomu osmdesátých a devadesátých let a supermoderní, která vzniká dnes.

Když vynecháme známé Trojměstí, jaká oblast u Baltského moře je neprávem opomíjená?

Celé polské pobřeží je zajímavé. Zmínil bych město Łeba, u kterého se nachází takzvaná polská Sahara, tedy Słowiński národní park. Nefalšovaná poušť s pohyblivými dunami, na které můžete zahlédnout i pouštní lišku. Je to ale jedno z těch míst, které čeští turisté již dlouho registrují.

Pokud jde o méně známé oblasti, museli bychom se asi vydat na východ k hranicím s Ruskem, konkrétně bych vybral městečko Krynica Morska, které leží na Viselské kose mezi mořem a zálivem. Tady si můžete vybrat, jestli chcete trávit čas u slané mořské vody, nebo u sladké v zálivu. Tohle méně známé Polsko ale začíná už v oblasti Żuławy, která má také svá specifika, jež jinde v Polsku nenajdete. Podobu místa totiž výrazně ovlivnili náboženští exulanti z Nizozemska, kteří sem přišli v 16. století. Najdete tu specifickou architekturu včetně větrných mlýnů. Osobně doporučuji také návštěvu holandského domu a restaurace s názvem Malý Holanďan, ve kterém se prodávají regionální výrobky včetně sýrů holandského stylu z polského mléka.

Pavel Trojan

(45)

Vystudoval polonistiku a serbistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, během studií pobýval v Lublině, Katovicích, Vratislavi, Bělehradě a Záhřebu.

Pracoval jako programový expert v Polském institutu v Praze a od roku 2022 vede českou pobočku Polské turistické organizace.

Je autorem knižních průvodců po Polsku a své cesty po střední Evropě glosuje na facebookovém profilu „Pavel Trojan / wódka & rakija“. Jeho největšími koníčky jsou muzika, cestování a degustace regionálních pivovarů po celé Evropě.

Dosud neobjevným skvostem u Čechů je Podleské vojvodství se čtyřmi národními parky.

Když se koukneme na naše sousední státy, v čem je Polsko unikátní? Proč jet do Polska, a ne třeba k rakouským jezerům?

Já si myslím, že hlavně v progresu. To je to slovíčko, které aktuálně rezonuje Polskem a ambiciózními Poláky. Možná jsme to neviděli, nechtěli vidět anebo to zase tolik zjevné nebylo, ale od vstupu do Evropské unie jsou Poláci lídrem ve využívání evropských fondů a je to zřejmě doslova na každém kroku. Začalo to pořádným mistrovstvím Evropy ve fotbale v roce 2012, od té doby se v Polsku vystavělo raketovým tempem na 3500 kilometrů dálnic a rychlostních silnic. Dříve jste jeli do Gdaňska po okresech celý den, dnes je to z Ostravy necelých šest hodin, z Prahy pak o dvě hodiny déle, a většinu cesty po dálnicích.

Polsko navíc zažívá boom v letecké dopravě. Má deset regionálních letišť, což je samo o sobě unikátní, a já ho často nazývám „malou Amerikou“, kde můžete cestovat mnoha způsoby. Po problémech ČSA převzal do jisté míry iniciativu ve střední Evropě polský LOT a přes Varšavu dnes Češi létají nejen po Polsku, ale také od New Yorku a Los Angeles přes celou Evropu až po Tokio nebo Peking.

Mimochodem, zrovna nedávno začal létat Ryanair do Poznaně.

Ano, teď jste v Poznani z Prahy za méně než hodinu. A jsem za to rád, protože Poznaň je jedno z top míst současného Polska. Nedávno prošla rekonstrukcí, je v ní krásné Staré Město a pro zajímavost také umělecká instalace Golema od Davida Černého. A jelikož máme rádi, když jsou někde české stopy, při cestě autem do Velkopolska a Poznaně doporučuji také zastávku v Lešně, kde žil Jan Amos Komenský.

Jak se progres, o kterém mluvíte, promítá do cestovního ruchu?

V Polsku roste turistická infrastruktura dvacátého prvního století a je to vidět například na polských Krkonoších, kde jsou po české straně objekty na víceméně pořád stejné úrovni, kdežto na polské rostou nové resorty s bazény a restauracemi jako houby po dešti. Celá polská strana Krkonoš, která je značně menší než česká, je dimenzovaná na současná očekávání turistů. Ta česká v tomto bohužel trochu zaspala.

Polsko je velká země s různorodou regionální nabídkou. Občas mám ale pocit, že je pro nás složité se v té obrovské nabídce zorientovat a jen se vydáváme do okolí hranic. Měl byste nějaký tip, jak se rozkoukat?

Češi obecně znají především jižní a severní pás Polska, protože na jihu jsou hory a na severu moře. To jsou takové dva líbivé extrémy. Naproti tomu obrovský střední pás, který je plný vinic, lehdovcových jezer a nádherných měst jako Poznaň, Lodž nebo Lublin, zůstává relativně mimo zájem českých turistů, protože přesně jak říkáte, je pro ně trochu nečitelný. Proto se prostřednictvím

Polské turistické organizace snažíme o osvětlu, aby si lidé nepředstavovali, že celé Polsko vypadá jako Sklářská Poruba nebo Meziždroje. Naše pražská pobočka vznikla teprve před rokem a půl, takže je před námi ještě hodně práce.

Jakou část Polska byste doporučili, pokud se někdo chce vydat za přírodními krásami?

Co se týká přírody, doporučil bych východní Polsko a konkrétně Podleské vojvodství, ve kterém jsou hned čtyři národní parky a jeden krásnější než druhý. Východní Polsko je navíc unikátní svojí autenticitou a multikulturalismem. Žijí v něm pravoslavní, katolíci, muslimové a až do války i Židé.

Právě tahle multikulturalita jde ruku v ruce s takovým slow life stylem. Rozhodně to není část Polska, kterou byste měli navštívit za den, už jen proto, že je v ní vše zpomalené a místní s vámi vždy rádi prohodí pár slov. A pak samozřejmě Mazurská jezera, kolem kterých je spousta památek, můžete kolem nich jezdit na kole nebo vyrazit na jachtu. Na ta si ale vyhraďte alespoň týden.

A v severním Polsku?

Málo se ví, že v severním Polsku jsou velké jezerní oblasti a například velkopolská jezerní oblast není vůbec objevená, přitom od nás není zas tak daleko. Nádherné je také Kašubsko, kterému se kvůli zvrásnění a jezerům přezdívá Kašubské Švýcarsko. Je to jedno z míst, které je Čechy téměř nedotčeno. Možná je to tím, že se nachází nedaleko Gdaňska, a tak není primárním cílem českých turistů. Přitom je to také etnický, turistický a gastronomicky zajímavé místo.

Pojďme si rozdělit turistiku do Polska zájmově. Jaká oblast je ideální pro rodiny s dětmi?

Blízko, nebo daleko?

Blízko.

Určitě celý jižní pás, to znamená celé horské pásmo snad jen s výjimkou Tater, které jsou už přece jen pro zkušenější turisty. Od Krkonoš přes Kladsko až po Beskydy najdete stovky míst ideálních pro rodinnou dovolenou. Pokud byste se chtěli vydat někam dál, rozhodně zkuste severní pás kolem moře, tedy Pomořansko.

Jak je to se službami pro děti?

Zábavní parky a akvaparky jsou rozprostřeny po celém Polsku a je jich násobně víc než u nás. V podstatě jsou u každého většího města a typově máte k dispozici obrovský výběr, od takzvaných veselých městeček (obdobu mateřské pouti) až po aquaparky a dinoparky.

Co singles, kteří většinou cílí na městskou turistiku?

V jejich případě by to mohly být Poznaň, Varšava, Gdaňsk, Krakov a pak Katovice, do kterých jednoduše dojedete z Ostravy. Obrovský boom zažívá Lodž – téměř milionové město, o kterém

dřív turisté ani netušili, že existuje, ale po velkých rekonstrukcích zažívá tento „polský Manchester“ zaslouženou pozornost.

U singles je velkým tématem bezpečnost. Jak si v té naší severní soused vede?

I to se ve velkém změnilo. Ještě když jsem na přelomu milénia v Polsku studoval, bylo mnohem divočejší a například v Katovicích se po večerech nedoporučovalo se procházet po městě. Dnes bych řekl, že je bezpečnost srovnatelná s Českem.

Starší lidé. Chtějí jet k moři, ale vyžadují, aby místo bylo bezbariérové a vše bylo relativně blízko. Co byste jim doporučil?

Bezbariérovost je v Polsku velké téma. Ale tím, jak je polské pobřeží dlouhé, se tam určitě dá najít v normálních cenách ubytování pár set metrů od moře. Co se týče Baltu, ještě bych upozornil, že je to trochu jiné moře než v Chorvatsku, takže na pláži lidé netráví celý den jako u Jadranu. O to více atrakcí anebo restaurací ale tato oblast nabízí.

Zrovna nedávno jsem se bavila nad internetovou diskusí, kde se lidé hádali, zda je lepší Balt, nebo Jadran. Jak byste přesvědčil Čecha, aby nejel do Chorvatska, ale k Baltu?

Ani bych ho nepřesvědčoval, protože obě pobřeží jsou diametrálně odlišná. Sám k oběma mořím jezdím s rodinou každý rok, milujeme obě. Středozemní pobřeží je teplé, plné květeny, ale na můj vkus s příliš vysokými teplotami. Nakonec to vždy dopadne tak, že odpoledne odpočíváme v klimatizovaném apartmánu a ani se z něj neheme. To se vám u Baltu nestane. U něj se teplota pohybuje mezi 22 a maximálně 27 stupni Celsia a tím, jak stále pofukuje vítr, nemáte pocit, že je vedro.

A pak je tu další věc, chorvatské pobřeží není ideální na takovou tu klasickou turistiku, kdy si vezmete hole a jdete se projít, protože po několika stech metrech vždy narazíte buď na nějakou vilu, skálu, nebo jinou překážku. U Baltu jsou široké písčité pláže, a když budete chtít jít 300 kilometrů z bodu A do bodu B, můžete vyrazit a nic vás nezastaví.

U jakého místa zaplesá srdce těm, kteří mají rádi sportovní zážitky?

Na kola je ideální Dolní Slezsko nebo Malopolsko, kde jsou pěkné cyklotrasy. A pak je tady adrenalinový zážitek, na který se už dlouhou chystám – kitesurfing v Puckém zálivu u poloostrova Hel, kde je na to ten správný vítr a vlny.

Kam dnes v Polsku nejraději jezdí čeští turisté?

Z toho, co nám ukazují statistiky, zůstává nejoblíbenějším městem stále Krakov a jeho okolí. Hodně vyskočila čísla u Dolního Slezska a pořád je populární Západní Pomořansko – hlavně Svinoústí a Mezizdroje, kam se jezdilo už za socialismu. Pak jsou města, která teď hodně investují do toho, aby nalákala

Polská gastronomie je jiná, postavená na zelenině a rybách. Poláci navíc neznají teplý oběd.

Čechy, jako jsou Poznaň, Lodž nebo Lublin. Ještě bych rád dodal, že se nám i hodně polská města a regiony ozývají s prosbou o radu, jak nalákat českého turistu.

Co jim radíte?

Například jim říkáme, jak je důležité, aby měly internetové stránky v češtině. Český turista se totiž hodně připravuje, vyhledává informace a česká verze webové stránky může k návštěvě pomoci. Stejně jako zakomponování češtiny do audio-průvodců v muzeích, ale to se už ve větší míře děje. Nebo jim vysvětlujeme kulturní rozdíly, třeba že Češi jsou zvyklí na teplý oběd.

V Polsku se oběd nejlépe?

V Polsku se oběd často přeskočí nějakou bageťou a jí se až večere, která je pak větší. Hodně se stává, že restaurace otevírají až ve čtyři, proto jim říkáme, že český turista může chtít na oběd přijít už v poledne a bylo by dobré se podle toho zařídit, aby nepřicházeli o peníze a Češi nebyli zklamaní. Zvláště v místech, kde čeští turisté o víkendech tvoří většinu.

Jaká je polská gastronomie?

Na první místo bych dal to, že Poláci jedí na rozdíl od Čechů velmi často ryby a zeleninu, na druhé pak regionální rozdíly. Všude dostanete klasiku, jako jsou pirohy, bigos, ale v různých regionech se vyplatí ochutnat místní jídla. V Lublině jsou to židovské speciality, v horách sýry z ovčích mléka, u moře a jezer ryby a třeba Poznaň a Velkopolsko jsou královstvím brambor.

A kdo v Poznani neochutnal jejich certifikovanou dobrotu, svatomartinský rohlíček s bílým mákem, jako by tam nebyl. Z Velkopolska také pochází jediné autochtonní polské pivo, které se jmenuje Grodziskie, takže i Poláci dali světu typ piva. V poslední době čím dál tím víc doporučuji tamní víno, které se v Polsku pěstovalo sice od nepaměti, ale v posledních letech, nejen kvůli globálnímu oteplování, se vinařské tradice stále více obnovují a rozšiřují.

Co vy osobně máte na Polsku nejraději?

Asi úplně nejvíce to, že Poláci nehledají důvod, proč něco nejde, ale spíš způsob, jak to udělat.

Jak očekáváte, že se bude vyvíjet zájem Čechů o dovolenou v Polsku?

V roce 2023 se v Polsku ubytovalo na 360 tisíc turistů, tedy téměř o 60 procent víc než v předchozím roce. Tento trend začal s EURO 2012 a rozvojem infrastruktury a já jsem přesvědčený, že čísla nadále porostou, protože stále je kam. Od sametové revoluce jsme tak trochu zapomněli na našeho severního souseda a teď jej konečně začínáme objevovat. Polsko je země velkých regionálních rozdílů a díky velikosti a různorodosti jej můžete objevovat po celý život. Já jezdím do Polska pravidelně a často od konce 90. let a pořád existuje mnoho zajímavých míst, kde jsem nebyl.

Itinerář pro Slovensko: Napřed pořádně do těla, potom festival a nakonec za romantikou

Slovensko nabízí horské scenerie, vodopády, ledovcová jezera, nádherné rokliny a jeskyně, dobrodružné stezky s žebříky, malebné uličky, historické budovy, hrady, zámky, termální prameny, folklor, víno a bohatou gastronomii. Na tohle všechno láká cestovatele z celého světa a jen v loňském roce dle agentury Slovakia travel služeb hotelů, penzionů a dalších ubytovacích zařízení na Slovensku využilo 5,73 milionu domácích a zahraničních hostů.

Mezi turisty jsou oblíbené lokality jako Vysoké Tatry, Liptov či Donovaly. Jedno je ale jisté, z komplexní nabídky si vybere každý cestovatel. Zatímco cyklisté se mohou vydat po Eurovelo 6, jedné z nejpůlmějších tras, která vede od Atlantiku až k Černému moři a prochází Bratislavou, nebo si dát pořádně do těla na Štefánikově cyklomagistralě, trase vedoucí podél hřebene Malých Karpat, vodáci ocení splav na řece Oravě. Je sjízdná po celém svém toku – od Tvrdošína po soutok Oravy a Váhu v Kralovanec. Nejoblíbenější je ale trasa ze selské Dubové pod Oravským hradem do Dolního Kubína, která má přibližně 16 kilometrů.

Jeskyně a obloha pro romantiky

Slovensko je také místem více než 5000 jeskyní a některé jsou zapsané i na seznamu UNESCO. Jako největší jeskyně ve Slovenském krasu Domica, která je jednou z nejkrásnějších v této zemi. Byla objevena ve dvacátých letech minulého století a kromě nádherné krápníkové výzdoby návštěvníky láká i na dobrodružnou plavbu po podzemní říčce Styx. Ve stejné lokalitě se také nachází Gombasecká jeskyně, proslulá svými skvostnými krápníky bizarních tvarů a pestrých barev. Mimo chodem, dříve sloužila jako sanatorium pro léčení nemocí dýchacích cest.

A na své si u našich východních sousedů přijdou i romantici. V Národním parku Poloniny v severovýchodním Slovensku na hranicích s Polskem a Ukrajinou mohou navštívit Park tmavé oblohy a vychutnat si pohled na vesmír, který jim vyrazí dech. Díky malému osídlení ho

neovlivňuje žádný světelný smog. Poloniny jsou také nejméně navštěvovaným národním parkem Slovenska, takže zážitek nekazí ani negativní dopady činnosti člověka na životní prostředí.

Tato lokalita je známá i svými dřevěnými kostely a unikátními rusínskými sakrálními stavbami. Většina z nich pochází ze 17. a 18. století a několik bylo původně postaveno bez jediného hřebíku. „Jejich autentická architektura je charakteristická bohatě zdobeným interiérem, jehož dominantou je ikonostas. Nacházejí se už jen v devíti obcích a jsou prohlášeny za národní kulturní památky,“ říká Zuzana Eliášová ze Slovakia travel.

Slovenská Sixtinská kaple

Ve Vysokých Tatrách musíte bezesporu zažít úchvatné výhledy z Lomnického štítu, na který se dostanete lanovkou ze Skalnatého plesa, nebo se za vysokohorskou turistikou můžete vydat přímo na nejvyšší vrchol Malé Fatry, kterým je Velký Kriváň. Za zvažení stojí i dvanáctikilometrová túra na Poludňový Grúň.

„Trasu na tento vrchol doporučuji začít na parkovišti Vratna, kde se po žluté turistické trase dostanete na Chatu na Grúni. Zde je možné se občerstvit a odpočinout si před cestou na vrchol.

Národní park Poloniny je známý dřevěnými kostely a unikátními rusínskými sakrálními stavbami.

Slovensko má i vlastní Sixtinskou kapli neboli dřevěný artikulární kostel v obci Kežmarok.

Pokračujete stále po žluté turistické značce až na Poludňový Grúň,“ dává tip Zuzana Eliášová.

A věděli jste, že se na Slovensku na Spiši nachází malá Sixtinská kaple? Tak se totiž přezdíval dřevěnému artikulárnímu kostelu v obci Kežmarok, který už více než tři staletí slouží jako Boží stánek a jehož vnitřní prostory se podobají kapli ve Vatikánu.

„Jedná se o neobvyklou sakrální stavbu, která svým významem a světovou hodnotou byla zařazena a zapsána do seznamu památek UNESCO. Milovníci umění se uvnitř setkávají na velkolepých hudebních koncertech a především je chrám přístupný široké veřejnosti, aby se podělil o svoji krásu,“ láká k návštěvě Zuzana Eliášová.

V městě Kežmarok se nachází také Kežmarský hrad, jenž je spojen se slovenskou „superwoman“ – Beatou Lasky, první ženskou turistkou v Tatrách. Podle pověsti ji její manžel právě kvůli této zálibě nechal uvěznit na Kežmarském hradě v hladomorně.

Bardejov – nejgotičtější město Slovenska

Za návštěvu stojí i starobylé lázeňské město Bardejov v Prešovském kraji, na severovýchodě Slovenska u polských hranic. Jeho historie sahá až do 13. století. Historií dýchající Bardejov je považován za nejgotičtější město Slovenska. Jeho středověké centrum je zapsané mezi lokality světového dědictví UNESCO.

„Největší pozornosti a popularitě návštěvníků se těší městská památková rezervace se svými skvosty: měšťanskými domy, bazilikou svatého Jiljí a starobyloou městskou radnicí. Všechny měšťanské domy lemující náměstí jsou vzácné a mají svoji historii. Mnohé si dodnes zachovaly původní gotickou dispozici a goticko-renesanční architektonické části,“ říká Štefan Hij, vedoucí kanceláře primátora města Bardejov.

K atraktivitě Bardejova přispívají i blízké, pouhé čtyři kilometry vzdálené Bardejovské Lázně. Zdejší minerální prameny hojivě působí na problémy zažívacího traktu, ale léčí se zde i řada dalších indikací. „Bardejov také láká na množství kulturně-společenských akcí, dřevěné kostelíky v okolí, zříceniny Zborovského hradu, množství cyklostezek,“ dodává Štefan Hij.

Tipy na akce:

POHODA FESTIVAL 2024

Letiště Trenčín, 11.-13. 7.

Letos odstartuje již 25. ročník největšího hudebního festivalu na Slovensku. Mezinárodní multizánrový open air festival se koná na trenčínském letišti a mimo koncerty nabízí nejrůznější workshopy, divadelní představení nebo umělecké instalace. Třídenní festival s možností campingu ve stanových táborech je díky přístupu organizátorů označován jako „zelený festival“.

V roce 2017 se dokonce stal vítězem Ceny evropských festivalů v kategorii Ekologická řešení.

BRATISLAVSKÉ

KORUNOVAČNÍ DNY

Bratislava, 16. 8. – 18. 8.

V někdejším uherském hlavním a korunovačním městě znovu ožije vznešená minulost. Během historického festivalu s korunovačním doprovodem, korunovační přísahou a rytířským turnajem se bude bratislavskými ulicemi procházet na 200 lidí v historických kostýmech. Součástí akce je bohatý doprovodný program včetně šermířských představení.

Milovníci historie by neměli vynechat ani Oravský hrad, který patří mezi nejvýznamnější památky hradního stavitelství na území Slovenska a mnozí ho pokládají za nejkrásnější hrad Slovenska. Původně malá pevnost ze 13. století nabírala postupem času na svém rozsahu až do dnešní podoby mohutného hradního komplexu. To zapříčinilo, že v něm najdete řadu

architektonickým stylů – od románského přes gotiku, renesanci, baroko až po moderní slohy. Rozsáhlý hradní areál vybudovaný na skále nad řekou Oravou má 154 místností.

Jednou z nejzajímavějších zdejších expozic je Mediátéka, která se věnuje filmům, pohádkám a seriálům natočeným na Oravském hradě. Nejstarším a zároveň nejznámějším filmem je Nosferatu, který byl natočený na motivy románu Brama Stokera Dracula.

Rodinná vinařství a salon vín

Milovníci vína by neměli vynechat návštěvu Tokajské vinařské oblasti a vychutnat si přírodní sladká aromatická vína. Oblast tvoří obce Bara, Čerhov, Černochoch, Malá Trňa, Velká Trňa, Slovenské Nové Mesto a Viničky.

„Tak jako Francouzi mají své oblasti Bordeaux nebo Champagne, tak i Slovensko se může pyšnit světovým unikátem, který souvisí s produkcí vína. Je jím tato nejmenší vinařská oblast na Slovensku,“ říká Zuzana Eliášová.

V oblasti můžete navštívit například moderní vinařství Grand Bari v obci Velká Bara nebo rodinné vinařství Ostrožovič, ve kterém v tufovéch sklepech zrají tokajské výběry. „Tokajský tufový sklep je specifický především tím, že dýchá a oproti běžným podzemním prostorům mívá vyšší teplotu, kolem deseti stupňů Celsia, a nižší relativní vlhkost. Od roku 2007 získala vína Ostrožovič odhadem 700 ocenění a více než 400 různých medailí,“ doplňuje Zuzana Eliášová.

Vína z celého Slovenska pak mohou návštěvníci ochutnat přímo v historickém centru Bratislavy. Právě v něm se nachází Národní salon vín a Muzeum vinohradnictví a vinařství. V nabídce je na jednom místě sto nejlepších slovenských vín.

Do poptávky po dovolených se ekonomická krize nepromítla. Česko i Slovensko zažívá rostoucí zájem o dovolenkové pobyty a lidé stále častěji vyhledávají i zážitkové cesty lodí nebo kombinování různých cílových destinací. Podle ředitelky společnosti Delta Reisen **Denisy Košárkové** navíc přibývá těch, kteří se nespokojí s průměrným zájezdem a připlatí si za nadstandardní služby.

Od dovolené chceme něco víc

Ředitelka agentury Delta Reisen říká, že klienti od níh vyžadují nadstandardní komfort.

Ochota utrácet za dovolenou je u Čechů opět na vzestupu. „Nálada je teď velice dobrá, a to nejen v Česku, ale i na Slovensku, kde také působíme,“ říká Denisa Košárková, podle níž byla loňská sezona ve srovnání s předchozími roky rekordní a čísla za letošní první kvartál naznačují, že mají znovu nakročeno k překonání rekordu.

Co za současným trendem růstu poptávky stojí?

Hrají v tom roli dva klíčové faktory. Zprvé je to určitý hlad po cestování po dvou covidových letech, které de facto zamkly miliony lidí doma. Ti pak uspořené finance naplno využili vloni, kdy na dovolenou vycestovali, a bude tomu tak i letos. Druhým faktorem je změna vnímání dovolené. Většina populace považuje minimálně tu

letní za nedílnou součást svého života. A vlastně je to tak správně, protože žijeme v hektické době plné změn, stresu, kdy je potřeba na pár dní vypnout. Dovolená se vlastně stává určitou životní nutností.

Po covidových letech ale přišla výrazná ekonomická krize. Ta se na poptávce po dovolených neprojevila?

Máte pravdu, že v posledních letech se mnoha lidem zvýšily životní náklady, ale nepozorujeme, že by se to promítlo do menšího zájmu o dovolené. Spíš opravdu vidíme, že v době, kdy byly zavřené hranice, lidé ušetřili a tyto peníze teď do dovolené investují. A to jak ti, kdo jezdí do klasických destinací, jako jsou Řecko nebo Turecko, tak i nároční klienti, kteří vyhledávají nadstandardní zážitky a služby.

Když mluvíte o „náročných klientech“, kdo to vlastně je a jak velkou skupinu v Česku tvoří?

Nedá se přesně určit, kolik jich v Česku je, to nikdo změřené nemá. Ale s jistotou mohu říci, že tato skupina poměrně dynamicky roste. Jsou to lidé, kteří se nespokojí s týdenním pobytem v průměrném hotelu, kam doletí ekonomickou třídou z Brna. Zajímají se o to nejlepší, co daná destinace nabízí, požadují byznys třídu, soukromý transfer na letiště, variabilní délku pobytu.

My pro ně často vytváříme vlastní produkt na míru. Když klient přijde a řekne, že chce letět na Srí Lanku, klasická česká cestovka mu tam zařídí jeden hotel. My s ním ale můžeme naplánovat třeba čtyři místa v dané zemi nebo nakombinovat různé destinace. Víme, že Srí Lanka nemá tak okouzující moře, ale je dvě hodiny od Malediv, takže jsme schopni klientovi nabídnout třeba poznávací pobyt na Srí Lance ve čtyřech různých městech a pak mu zajistíme přelet na Maledivy, kde si odpočine.

Kolik je takový náročný klient ochotný za dovolenou zaplatit?

To je velmi různé. Ale vzpomínám si, že můj nejdražší zájezd byl za milion a půl pro dvě osoby na čtrnáct dní.

Kam to bylo?

Bylo to do Francouzské Polynésie. Klient samozřejmě letěl byznysovou třídou a spolu s místní agenturou jsme mu tam zařizovali konkrétní program na několika různých ostrovech. Máme velkou výhodu v tom, že na mnoha místech spolupracujeme s lokálními agenturami, které naši nabídku rozšíří o další služby.

Vaše společnost se mimo jiné soustřeďuje na prodej německých a rakouských zájezdů. Čím jsou specifické?

Trh na západ od nás je větší, cestovní kanceláře tam mají silnější kupní sílu a také vyšší standard nabízených služeb. Díky tomu si u nás klienti mohou vybírat z širší nabídky hotelů a desti-

nací, v podstatě není lokalita, kterou bychom jim nedokázali nabídnout. Zařídíme jim různé typy pokojů, které české cestovky k dispozici nemají. A díky tomu, že využíváme německých a rakouských cestovních kanceláří, dokážeme svým klientům zarezervovat zájezd i o třicet procent levněji než český trh.

Není u takových dovolených občas problém s jazykovou bariérou?

Originální dokumenty jsou v němčině, ale poskytneme k nim vlastní český překlad a pro veškerou další komunikaci jsme klientům k dispozici na telefonické lince v češtině. Tuto potřebu už ale zaznamenáváme jen velmi sporadicky, většina našich klientů nemá problém se na místě domluvit s delegátem německé cestovky. A v klíčových destinacích máme i vlastní průvodce, kteří na daném místě žijí, ale mluví česky. Dokážou našim klientům poradit v dané lokalitě na základě svých zkušeností, znají místní prostředí a doporučí třeba výlety, kam se podívat. Je to pak úplně jiný zážitek.

Z jakých letišť se na „německé“ dovolené odlétá?

Ze všech blízkých německých letišť - z Drážďan, Norimberku a pak Vídně, ale v posledních letech přibývá i letů z Prahy, což samozřejmě ještě zvýšilo atraktivitu produktů.

Jak byste zhodnotila současnou situaci na českém trhu cestovního ruchu?

Konkurenční prostředí je letos extrémní, což souvisí se zvýšenou poptávkou, o které jsme mluvili. Na trh vstoupili noví hráči a ti stávající nechtějí přijít o své pozice. To znamená, že jsme aktuálně svědky tuhého boje o každého klienta. To je pro zákazníky pochopitelně dobrá zpráva. Pro nás je to motivace udržet laťku našich služeb na vysoké úrovni.

Jaké destinace jsou nejoblíbenější?

Nejvíce se prodávají Maledivy, Mexiko, Dominikánská republika, Emiráty. Z bližších zemí určitě Turecko a Egypt. Poslední dobou také roste zájem o dovolené v Řecku. A zajímavými destinacemi, u kterých jsme zaznamenali nárůst, je Zanzibar a Keňa, kde dokážeme nakombinovat pobyt s velmi lákavou návštěvou safari. Větší zájem je i o plavby, kde během týdenního pobytu navštívíte třeba čtyři země. Trendem je obecně vyhledávání pestřejšího programu na více různých místech.

Kdy je ideální si dovolenou objednávat?

Pokud si chcete vybrat opravdu něco pěkného, tak se samozřejmě vyplatí rezervovat si dovolenou s co největším předstihem. Letní je optimální nakupovat začátkem roku, kdy jsou nabídky nejširší a ceny nejnižší. Ale vzhledem k tomu, jak roste zájem o exotické destinace, už vlastně sezona není podmíněná létem, takže by se dalo říct, že sezonu máme svým způsobem celý rok.

Všechny cesty vedou do Santiaga

Obliba pěšího putování rok od roku roste. Přinejmenším to platí na nejznámější evropské poutní trase, jejíž cílem je španělské město Santiago de Compostela. Poté, co byla síť stezek zapsána na seznam světového dědictví UNESCO, počet poutníků raketově vzrostl. Do Santiaga putují lidé z celé Evropy i dalších kontinentů, mezi nimi řada Čechů.

Nejznámější a zřejmě nejfrekventovanější trasa do Santiaga je ta francouzská. Popularita roste také u portugalské cesty, která kopíruje pobřeží Atlantiku.

Pouť do Santiaga de Compostela si získala velkou oblibu už i u Čechů. Proslulá trasa je zapsaná i na seznamu světových památek UNESCO.

Dálkových poutních tras v Evropě přibývá. Zatím méně známé jsou například Stezky reformace, jejichž síť společnými silami buduje osm zemí včetně Česka. Pod názvem Husova cesta vznikla česká část stezky vedoucí od pražské Betlémské kaple do německého Bärnau, odkud lze pokračovat až do Kostnice. Celá trasa měří okolo 800 kilometrů a je součástí sítě, která propojuje místa připomínající známé evropské reformátory.

Kdo chce zůstat doma, může vyrazit na některou z šesti stezek Via Czechia. Ty propojují krajní body naší vlasti a vedou jak po severní i jižní hranici, tak středem země nebo po historickém pomezí Čech a Moravy. Stezky čítají dohromady přes deset tisíc kilometrů a vyzývají k poznávání krás rodné země pěšky, na kole, na běžkách anebo vodáckým splouváním. Trasy jsou vedeny tak, aby zahrnovaly i návštěvu více než stovky poutních míst.

Dálkových tras v Evropě dnes existuje velké množství a každý má možnost vybrat si podle své národy, kondice, rozpočtu a samozřejmě i času, který může chozením pěšky strávit. Zatímco putování do Santiaga má dnes charakter spíše masové turistiky, cesty v horách často znamenají několikadenní pobyt mimo civilizaci se vším, co k tomu patří. Pro začátečníky může být komfortnější projít křestem na některé z tras dostatečně vybavených turistickou infrastrukturou a zahrnujících rozumné převýšení.

Proč to dělájí?

Záměr vyrazit na dálkový pochod může být velmi odlišný. Pro někoho je to výlet s partou kamarádů, někdo si chce vyčistit hlavu nebo utéct do přírody od každodenních starostí. Jiní si tam chodí promyslet své další životní směrování anebo udělat zásadní rozhodnutí, ať už jde o kariéru, změnu, pořízení rodiny, anebo rozjezd podnikání.

Effekt putování je pro každého jiný, přesto má určité shodné rysy. Člověk se už po pár desítkách kilometrů zcela oprostí od drobných malicherností a začne se zabývat jen základními otázkami souvisejícími s jeho existencí: jídlo, spánek a vylučování. Z toho vychází potřeba najít správnou cestu, překonat případná zranění či útrapy, ustát strach z neznámého, udržet si dobrou náladu a celé si to hodně užít.

Kdy vyrazit

Cesty do Santiaga jsou poměrně dobře značené, symbolem je svatojacobská mušle ve žluto-modrém provedení, přičemž každá trasa se dá jít oběma směry. Nejznámější a zřejmě nejfrekventovanější je francouzská trasa, popularita roste také u portugalské cesty, která kopíruje pobřeží Atlantického oceánu a díky tomu má jen minimální převýšení. Nejpříjemnější čas vyrazit je na jaře a na podzim. V zimě bývají některé úseky v horách kvůli sněhu jen obtížně průchozí a o prázdninách pak jde o masovou turistiku v pravém slova smyslu.

V etapách, kde se spojují několik tras, může proud poutníků připomínat známý Pochod Praha-Prčice. Někdy je obtížné sehnat ubytování a vytížené jsou také občerstvovací stanice, ať už jde o restauraci, bistro, anebo stánek u cesty.

Mít kde hlavu složit

Ubytovací zařízení na nejfrekventovanějších trasách jsou uzpůsobena potřebám poutníků. Největší tradici zde mají ubytovny, často provozované církví nebo obcí. Přespává se na palandách, v jedné místnosti může být ubytováno i několik desítek poutníků. Špunty do uší a páska přes oči jsou pro toho, kdo se chce aspoň trochu vyspat, naprostou nezbytností. Ubytovna bývá vybavena kuchyňkou, prostorem pro vyprání prádla a poplatek za lůžko je buď dobrovolný, anebo se pohybuje okolo 8-10 euro.

Nevýhodou je značně omezená kapacita lůžek, rezervace není možná a ubytování probíhá na

Cesty do Santiaga jsou poměrně dobře značené, symbolem je svatojakubská mušle ve žluto-modrém provedení

principu „kdo dřív přijde, ten dřív mele“. Ubytovny obvykle otevírají okolo 13. nebo 14. hodiny a často se před nimi tvoří fronty. Ti, kteří si chtějí své lůžko zajistit, tak ráno vyrazí už kolem páté hodiny, čímž spolehlivě zajistí budíček ostatním nocležníkům. Sami pak nasazují ostřejší tempo, aby překonali potřebné kilometry do další noclehárny.

Tomuto se přizpůsobil soukromý sektor, který vybudovat ubytovny obvykle o něco vyšší kvality, kde si lze lůžko objednat předem přes běžné ubytovací platformy. Výhodou je, že poutník může strávit většinu dne na cestě, zastavit se na zajímavých místech nebo promluvit s místními, a přitom má jistotu střechy nad hlavou. Cena za lůžko se pohybuje kolem 15-20 eur a ubytovatel často nabízí doplňkové služby za příplatek jako snídaně, večeře či možnost použít pračku.

S plným žaludkem se jde lít

O nakrmení hladových poutníků se cestou stará široká škála podniků nabízejících vše od vlastního ovoce ze zahrádky až po plnohodnotné polední či večerní menu. Frekvence podniků záleží na hustotě osídlení daného regionu a může se v jednotlivých úsecích trasy poněkud měnit.

Je třeba počítat s tím, že cedule u cesty hlásající blízkost občerstvovny ani symbol restaurace v mapové aplikaci úplně negarantují, že na slíbeném místě ono občerstvení opravdu bude. Respektive že je v provozu a skutečně se tam i vaří. Stravování na cestě bývá někdy dobrodružné a nese aspekt překvapení. Zřejmě každému se aspoň jednou stane, že zakusí trochu hladu. Alternativou je nést si jídlo s sebou. Kdo má však v nohách pár set kilometrů a celou dobu na zádech batoh, velmi pečlivě váží, kolik věcí do něj uloží „navíc“.

Solidarita mezi poutníky

Na druhou stranu je třeba říct, že mezi poutníky vládne velká solidarita a ochota si pomáhat. Ať už jde o sdílení jídla, dobré rady, úsměvu, anebo povzbuzení v těžkých chvílích. Pro někoho jsou právě toto nejsilnější momenty, které si ze své pouti odnáší, stejně jako krátká setkání s místními.

Kredenciál a sbírání razítek

Pouť do Santiaga de Compostela zastřešuje oficiální kancelář, která poutníkům za symbolický poplatek před startem vydává takzvaný credenciál, česky průkaz poutníka. Do něj cestou sbírá razítka, ať už v kostelech, kavárnách, nebo ubytovnách. Pokud dokáže na posledních sto kilometrech před Santiagem získat alespoň dvě razítka denně, může si v cíli vyzvednout osvědčení o absolvování svatojakubské pouti.

Kancelář se nachází hned vedle katedrály, která je cílem poutní trasy. Zatímco pár let zpátky se na vydání certifikátu stály i dvouhodinové fronty, dnes lze vyplnit žádost prostřednictvím QR kódu a vše je otázkou dvaceti minut. Razítka v credenciálu jsou pak pro poutníka hezkou přílohou míst, na kterých se zastavil.

Díky těmto registracím poutníků sbírá kancelář údaje o počtech lidí, kteří do cíle dorazili. Zatímco před zápisem svatojakubské cesty na seznam UNESCO v roce 1993 putovalo do Santiaga de Compostela okolo dvou tisíc lidí ročně, v loňském roce si svůj certifikát vyzvedlo téměř 450 tisíc poutníků.

Toulky po Čechách

Kdo chce začít s pěším putováním na rodné hroudě anebo se kvůli neznalosti jazyka nechce pouštět za hranice, může zkusit některou z českých stezek. Musí však počítat s tím, že infrastruktura podél těchto cest má své limity, obzvláště mimo hlavní sezonu.

Zatímco pouť do Santiaga se již dostala do zorného pole turistického průmyslu, stezky vedoucí přes Česko si nadále zachovávají spíše přírodní charakter. Pro toho, kdo nechce nocovat v přírodě, začíná dobrodružství už při hledání ubytování v malých obcích mimo hlavní turistické lokality. Putující může počítat se slušnou prověrkou svých měkkých dovedností od schopnosti improvizace až po vyjednávací taktiky.

Pro začátek může zkusit přesvědčit majitele kempu, aby spustil letní provoz o něco dříve a ubytoval ho z obchodního hlediska na jen málo lukrativní jednu noc. A se značnou pravděpodobností, že bude jediným hostem kempu.

Nocovat, anebo tábořit?

Další možností je sbalit si potřeby pro spaní venku. Znamená to pár kilo do batohu navíc, na druhou stranu tato varianta nabízí větší flexibilitu a svobodu. V Čechách lze nocovat venku téměř bez omezení, důležité je vyhnout se soukromým pozemkům a lokalitám s vyšším stupněm ochrany přírody.

Začínajícím poutníkům se doporučuje nastudovat rozdíl mezi nocováním, které zjednodušeně řečeno odpovídá spaní pod širákem bez rozdělení ohně, a tábořením. To obnáší stavbu stanu či jiného přístřešku a je možné jen na oficiálních místech jako například v kempu. Více k tomuto tématu čtenář nalezne například na webu stezek Via Czechia.

Evropské poutní trasy

Kdo by pak chtěl vyrazit za hranice, v Evropě najde řadu vyhlášených i méně známých poutních tras.

Například prastarou Cestu svatého Olafa tvoří osm stezek, které se sbíhají u Nidaroského domu v Trondheimu v Norsku.

Z italské Florencie až k bazilice svatého Petra ve Vatikánu vede Via di Francesco.

Také ve Francii se sbíhá několik tras – Les Chemins du Mont St-Michel tvoří šest stezek končících ve vesničce Genêts a poutníci tudy chodí už od středověku.

Další články o pěším putování najdete na blogu autorky www.kvartkova.cz.

Když do ráje, tak **blízko** a **výhodně**

Objevte Termální ráj v Nitrianském kraji a vychutnejte si blahodárné účinky termálních vod. Tento jižní kout Slovenska nabízí až 11 termálních koupališť a aquaparků, kde si můžete dopřát relax, množství zábavy i wellness zážitků.

Ve **Vadaš Thermal Resort Štúrovo**, největším termálním koupališti na Slovensku, vás čeká téměř 10 tisíc m² vodní plochy s vodními atrakcemi. Vyzkoušejte bazén s vlnobitím, toboganový park či jezero na wakeboardu. V nejnižnější obci Slovenska zažijte dokonalý wellness pobyt během celého roku ve **Wellness Hotel Patince**. Ideálním místem pro obnovu tělesné a duševní rovnováhy je **Thermalpark Nitrava Poľný Kesov**. Zdejší oddechový bazén se slanou vodou příznivě působí na klouby, cévní systém i pokožku. Letní vodní park s obrovským pirátským hradem, skluzavkami a línou řekou zabaví celou rodinu.

V **Thermál Nesvady**, které naleznete jen 9 km od města Nové Zámky, můžete relaxovat v geotermální vodě s příznivými účinky na pohybové ústrojí, nervový systém a pokožku. Zažijte unikátní atmosféru Mrtvého moře v **Termálním koupališti Podhájska** během celého roku. Odpočinout i zabavit se můžete na pěti letních koupalištích. Termální koupaliště **Štrand Nové Zámky** nabízí relax pro děti i dospělé, s množstvím vodních atrakcí a sportovišť. Koupaliště **Santovka wellness** vás okouzlí sedavými travertinovými bazény ve stylu tureckých Pamukkale s termální vodou. V zrekonstruovaném **Ava Thermalparku Diakovce** zažijete také netradiční koupání pod hvězdnou letní oblohou. Klidnou atmosféru najdete na termálním koupališti **Margita-Ilona** nedaleko Levic, také na koupališti v Komárně i v obci Tvrdošovce.

Navštivte Nitrianský kraj a objevte jeho termální bohatství.

Díky mobilnímu aquapasu **Quappka** si termální ráj nyní užijete výhodněji. Stáhněte si Quappku a získajte slevy na vstupy a služby v termálních koupalištích Nitrianského kraje. Nezapomeňte využít i regionální slevy pro ubytované hosty.

Více na termalnyraj.sk

Dechberoucí výhledy v kombinaci s adrenalinem. To spojuje ferraty v Solnohradu.

Kouzelný víkend na pohádkových ferratách v Solnohradu

Dobrodružné ferraty na Poštovní louce a Dračí stěně zavádějí turisty do říše fantazie. Protože se nacházejí pouhé dvě hodiny jízdy autem od českých hranic směrem na rakouský Salcburk, dají se zdat během nezapomenutelného víkendu.

Drachenwand je první velká alpská hora, kterou vidíme z dálnice, když jedeme z Českých Budějovic do Salcburku. Strmě se zvedá nad jezerem Mondsee. Po jejím hřebenu vede vyhlídková zajištěná lezecká cesta Drachenwand Klettersteig.

O pár kilometrů dál za jezerem Wolfgangsee se zařezává do náhodní planiny Postalm divoká soutěska Postalmklamm. Skrze ní vede stejnojmenná trasa, která vstupuje do temného vodního pekla.

Zábavná a divoká soutěska Postalmklamm

Vzrušující lezení, velkolepá soutěska, nádherné vodopády, divoká krajina. To jsou hlavní důvody, proč byste se měli vydat do hlubokého skalního zářezu. Pro pohodlné ferratisty je důležité, že od parkoviště se k ferratě přijde za pár minut a návrat z kopce trvá jen pár desítek minut po pohodlné lesní cestě.

Německy kostrbatý název Postalmklamm Klettersteig znamená asi tolik, že jde o zajištěnou cestu skrz rokli pod Poštovní horskou loukou. Postalm je rozlehlá rovinatá horská oblast nazvaná podle poštovních koní z Ischlu, které sem majitelé vyháněli na pastvu.

Když byl Bad Ischl letní rezidencí rakouského císaře, bylo potřeba mnoha poštovních kočárů i jezdců, a tím pádem i mnoha koní. V létě se přiváděli poštovní koně na pastviny, aby se zotavili, a tak vznikl název Postalm (Poštovní pastvina). Dnes se pod tímto názvem rozumí největší souvislá horská pastvina v celém Rakousku. Kromě dřívější Postalm zahrnuje ještě louky Lienbachalm, Einbergalm, Wiesleralm, Thoralm, Pitschenbergalm a mnohé další.

Průstup ferratou trvá tři hodiny. S přestávkami na kochání, svačinu, čůrání a focení to bude o hodinu až dvě více. Zkrátit ji lze o hodinu tím, že vynecháme dvě horní ferratové sekce. Obejdeme je po vyznačené lesní pěšině. Ze spodní nejdelší sekce nelze uniknout jinudy než dopředu nebo nazpátek po stejných lanech, po kterých jsme postupovali vpřed.

“

Zábavné lezení, velkolepá soutěska, nádherné vodopády, divoká krajina. To jsou hlavní lákadla Postalmklammu.

1. SEKCE: ROKLE POSTALMKLAMM

**Obtížnost: většinou B až C,
na závěr několik metrů C/D**
Časová náročnost: 3 hodiny

Od parkoviště sejdem po stezce vyšlapané ve strmém lesním svahu za pár minut k začátku ferraty. Stezka začíná za informační tabulí se zákresem celé ferraty.

Přes potok Russbach vede impozantní lanový most Seufzerbrücke (Most vzdechů). Každý, kdo ho překoná vysoko nad vodou, si opravdu oddechne. Ačkoliv přes něj kráčíme po prkénkách mezi dvěma lany, dalším lanem nad hlavou pro jistění a ještě jedním k přidržení, houpání v korunách stromů dělá hned na začátku dobře jen málokomu.

Lesem sestoupíme k potoku a podél lan traverzujeme vysoko nad vodou po skalních lavicích k Hangelbrücke (Zavěšený most). Tvoří ho dvě lana nad sebou akorát na dosah dospělého člověka a pět kolmo visících tlustých sisalových lan na přidržení. Balancování je nutné, strach nejspíš přijde sám. Tento most je psychicky nejnáročnější atrakcí v Postalmklamm.

Na druhé straně potoka se ocitneme v kolmých stěnách vysoko nad dnem úzké soutěsky, pod sebou slyšíme hučící vodu a ve vzduchu je cítit vlhkost. Chvilí traverzujeme proti proudu potoka, poté strmě a docela náročně sestoupíme o pár metrů a pokračujeme v traverzu po mokré tmavé skále Schwarzes Loch (Černá díra). Pod slabým vodopádem se příliš nezdržujeme, abychom nepromokli, a přicházíme k další atrakci.

Překrok zvaný Gattsprung (Gattův skok) je pojmenovaný po horském vůdci Stefanu Gattovi, který ferratu vymyslel, realizoval a pak po ní vodil své klienty, ale také ji opravoval. Kdo je vysoký nejméně 185 centimetrů, ten rokli překročí, protože v nejužším místě se stěny přibližují na pouhých 1,6 metru. My ostatní musíme buď skákat, nebo se zavěsíme na lano pomocí karabiny a přeručkujeme na druhou stranu.

Následuje velmi strmá a hladká skalní plotna zvaná Spiegel (Zrcadlo). Její překonání ovšem není nic těžkého, protože nás přes ni převádí linie kramlí a je zajištěná lanem.

Pokračuje úžasný traverz vysoko nad úzkou soutěskou po přirozených skalních policích. Na druhé straně potoka sledujeme nádherné závojové vodopády spadající kolmo do naší rokle. Strmě sestoupíme ke zdálky viditelnému Wasserfallbrücke (Vodopádový most). Zkušně ho přejdeme po prknech upevněných na lanech a s jisticím lanem nad hlavou.

Mezi dvěma vodopády stoupáme zčásti pěšky a částečně po zajištěných skalních stupních Karstquellwand (stěna Krasové vyvěračky). Vodopád vpravo totiž vyvěrá přímo ze skály. Mohutnější Wieslerfall (vodopád na Wieslerově potoce tekoucí z Wieslerovy louky) tvoří unikátní koryto, kde se střídají jezírka s přepady.

Ocelové lano končí v lese přivázané na mohutném stromě nad skalami. Dobře značená a prošlapaná lesní stezka míří cikcak vzhůru. Po levé ruce pozorujeme Wieslerfall. Sejdem i do jeho koryta, abychom se podívali na spodní Grosse Badewanne a horní Kleine Badewanne (Velkou a Malou koupací vanu), což jsou laguny přerušující kolmý vodopád. Dá se v nich opravdu vykoupat, ale voda je ledová.

2. SEKCE: STĚNA GAMSLECKENWAND

**Obtížnost: delší úseky dosahují D,
těžká varianta je F (Ize ji vynechat)**
Časová náročnost: 1/2 až 3/4 hodiny

Po lesní pěšině můžeme pokračovat podél potoka stále vzhůru a dojdeme na konec ferraty už bez lezeckých úseků.

Nadšení ferratisté ovšem vstupují do stěny Gamsleckenwand (Stěna, kterou olizují kamzíci). Mnoho silných mužů si nejdříve vyzkouší F-variantu, která byla dlouhá léta nejtěžší ferratou světa a dodnes patří mezi špičku. Většina ovšem doleze jen pod převis a už nemá sílu a odvahu přes něj přelézt. Vrací se tedy pokorně dolů a vybere si lehčí směr.

Začíná se u krabice Steigbuch (kniha na podpisy ferratistů). Mírně převíslé stěny střídají vodorovně traverzy, přelézá se zavěšený skalní blok ukotvený na ocelových lanech a z levé dolní části stěny se postupně dopravujeme na pravé temeno, kde ferrata končí v lese.

3. SEKCE: ÚDOLÍ WIESLERGRABEN

Obtížnost: maximálně B/C
Časová náročnost: 1/2 hodiny

Nad skalní stěnou Gamsleckenwand jdeme doleva lesem po stezce. Narazíme znovu na potok, který jsme již viděli níže jako vodopád Wieslerfall. Buď můžeme odbočit po pěší cestě přímo nahoru a vynechat poslední ferratovou sekci, nebo pokračujeme doleva.

Po úbočí Wieslergraben (Wieslerovo údolíčko) se pohybujeme přes skalky zajištěné kovovým lanem. Sestoupíme k lanovému mostku nad temnou lagunou Dschungelbrücke (Most skrz džungli). Poslední adrenalinový úsek vede po laně s rukama nad hlavou po jisticím laně.

Návrat na parkoviště

Od konce ferraty Postalmklamm Klettersteig jdeme do kopce lesem stále vlevo, až narazíme na vodorovnou lesní sváznici. Po ní se dáme doprava a po chvíli dojdeme na silnici k Postalm. Scházíme po silnici a poté po staré úvozové vpravo vedle ní až na parkoviště, kde máme auto.

Doprava

- Postalm je vyvýšená náhorní planina, přes níž vede placená alpská silnice spojující Lammertal bei Abtenau a Strobl am Wolfgangsee. Nejvyšší bod silnice je sedlo Lienbachsattel (1304 m n. m.).
- Autem přijedeme po dálnici A1 z Linze směrem na Salzburg. Sjedeme do Regau a dál směrem Gmunden - Bad Ischl - Strobl a nahoru do horského údolí po silnici na Postalm. Mýtné se platí podle počtu osob v autě.
- Mýtné neplatí cyklisté. Placení mýta se lze vyhnout, pokud odstavíme auto pod mýtnicí a k začátku ferraty si vyšlápeme značenou lesní cestou. Nebo můžeme využít Postbus.

Místo, kde se dotknete nebes

Nechte se vtáhnout do země v srdci Himálaje. Nebe splývá s horizontem a nejvyšší vrcholky hor dosahují téměř až ke hvězdám. Zní to možná jako klišé z cestovního katalogu, ale drtivá většina návštěvníků propadne kouzlu Nepálu tak, že ho nejen neradi opouštějí, ale mají navíc nutkavou potřebu se sem co nejdříve vrátit. Možná za to může neskutečná směsice etnik, jazyků a náboženství. A možná jen povaha místních obyvatel. Ztělesněná ochota, vřelost, radost ze života, který není v jedné z nejchudších zemí světa rozhodně jednoduchý.

V Himálaji se nachází osm z 14 osmitisícových vrcholů. Na cestu po horských trailech ale musíte mít zkušeného průvodce.

Jakmile přistanete v hlavním městě Káthmándú, začnete vnímat jeho neobyčejnou atmosféru. Každý krok je tady skoro jako cesta do minulosti. Tradice a modernita se prolínají v jednom tanci. Všude vnímáte nekonečný proud života, který Nepál tak jedinečně charakterizuje. Vůně i pachy. Jeden nebo dva dny se vám z Káthmándú točí hlava, ale pak nastane čas vyrazit. Dál za město. Objevit krásu Himálaje v plné síle. Vydat se někam na trek. Což je i hlavní důvod, proč sem většina turistů zavítá.

Jste v zemi, ve které se nachází osm z 14 osmitisícových vrcholů. Rozhodně byste měli aspoň pár z nich spatřit na vlastní oči. V tomto směru je Nepál jako velká cukrárna - vstoupíte a nevíte, co ochutnat dřív. Protože nutně chcete všechno. Jen nemáte jistotu, jak to „bude chutnat“. „Existují ale čtyři zajímavé treky, ze kterých si vybere téměř každý. Jen varování: Nepál je velmi návyková země, vyzkoušíte jednou a budete se chtít vrátit,“ říká cestovatelka Marie Lollok Klementová, kterou můžete také znát jako Děvče z hor.

Annapurna panorama trail

Nejjednodušší trek z těchto tipů je zároveň i nejkratší. Přesto s výhledy, které si rádi necháte doma zarámovat a pověsit jako obraz na stěnu. Z Pokhary, druhého největšího města Nepálu, se sem dostanete za dva dny převážně pěší chůze a stoupání po kamenných schodech. Hlavním lákadlem treku je vyhlídkový vrchol Poon Hill, s výškou lehce přes tři tisíce metrů. Většinou se sem vyráží na východ slunce, které krásně ozáří nejvýchodnější nepálskou osmitisícovku Dhaulagiri a postupně odkryje i hřeben Annapuren. Z Poon Hill pak vyrážíte po opravdu panoramatické hřebenové trase, kdy máte Annapurny stále jako na dlani. Proto název „panorama trail“. Ideální čas na trek je jaro, kdy ve velkém kvetou rododendronové stromy. Celé lesy. Ostatně rododendron je nepálskou národní květinou. Za další den až dva se můžete vrátit do Pokhary, pokud nechcete pokračovat dál ve směru Annapurna Basecamp nebo Mardi Himal trail.

Annapurna circuit

Bezespornu nejznámější trasa v celém Himálaji. Často zařazena do „top 10“ treků světa. Okruh, při kterém pěšky celý masiv Annapuren obědíte. Málokdo už dnes chodí kompletní trasu, jež zabere 30 dní. Většina trekařů vyráží z Besishaharu nebo Dharapani a mají za cíl jediné: přejít přes sedlo Thorong La ve výšce 5416 m n. m. Trek zakončí buď v posvátném Muktinathu, nebo o den později v Jomsonu, odkud malým letadýlkem odlétají do Pokhary a dále do Káthmándú. Přitom hlavně tady platí, že i samotná cesta může být cíl. Během 12 dní projdete pestrou paletu různorodých scenérií, od deštného lesa a rýžových polí po téměř horskou poušť, sníh a led. A nastoupáte neskutečných devět tisíc výškových metrů.

Děvče z hor

Marie Lollok Klementová

■ **Štítů, hřebenů a skál má zaryté hluboko v mysli, jako správné děvče z hor. Horám se věnuje na školení, besedách i přednáškách. Jsou i její kanceláři. Jako průvodkyně v nich strávila 800 dní, dál se vzdělává a překvapivě u toho všeho dál nosí sukni.**

■ **Do Nepálu s ní můžete letos vyrazit zase až na podzim, mezitím si máte možnost vybrat na jejich stránkách menší i větší výpravy pro dospělé i děti. Více na Devcezhor.cz.**

Občerstvení a spánek po cestě si můžete dopřát především u místních. Ačkoliv jejich život v horách není jednoduchý, jsou velice pohostinní.

Pod Everest

Putování do základního tábora pod nejvyšší horu světa vede oblastí obývanou Šerpy. Asi nejznámějším nepálským etnikem. A trek má řadu dalších nej - startuje na letišti v Lukle, proslaveném svou extrémně krátkou přistávací dráhou. Za dva dny dojdete do Namche, legendární kupecké osady a při ranní procházce nad Namche už rovnou můžete spatřit vrchol Everestu. A přitom to ještě pár dní potrvá, než se dostanete pod něj a můžete se vyfotit v Everest Basecampu.

Pokud nemáte rádi trasy vedoucí stejnou cestou zpátky, zamiřte ještě přes průsmyk Cho La (5420 m n. m.) k fotogenickému jezeru Gokyo. I ve výšce 4750 m n. m. si tady můžete dát kávu z pákového presovače nebo čerstvě upečené sladké pečivo. A z vrcholu Gokyo Ri (5357 m n. m.) opět koukat na Everest, taky na Lhotse nebo Makalu. Trek patří k těm náročnějším hlavně proto, že začíná ve vyšší nadmořské výšce a několik dní se budete pohybovat nad pěti tisíci metry nad mořem. Zcela minete rýžová políčka, ale o to více budete obklopeni ledovci a sevěři v opravdovém srdci Himálaje.

Království Mustang

Jste sice politicky v Nepálu, ale jinak nemá oblast bývalého samostatného království Mustang s Nepálem nic společného. Dostanete se do srážkového stínu himálajského hřebene, do tibetské pohraniční oblasti a de facto do vysokohorské pouště. O stromy a zeleň tu bude nouze, zato vás obklopí buddhistické stavby, modlitební mlýnky a opravdu autentické vesnice připomínající středověk. Denně budete mít na dlani hřeben Annapuren, ale budete se pohybovat ve výškách kolem tří a půl až čtyř tisíc metrů nad mořem. Po několika dnech dojdete do opevněného hlavního města Lo Manghangu. Na treku můžete navštívit

některý z původních buddhistických klášterů, včetně nejstaršího tibetského kláštera na světě, pocházejícího z osmého století.

Rady na cestu

Na všech těchto trekových trasách najdete více či méně komfortní zázemí formou spaní pod střechou u místních obyvatel. A domácí kuchyně, rozhodně pestřejší, než je pouze nepálské ná-

Horská panorama - ta se protínají v Himálaji s duchovním světem. K němu neodmyslitelně patří tibetské kláštery.

rodní jídlo dal bhat, tedy čočka s rýží. Maso je vzácné, nicméně o zeleninu není nouze a Nepálky používají suroviny pěstované na vlastní zahrádce, často v bio kvalitě. Skvělý způsob, jak nasát autentickou atmosféru místního života.

Pro všechny treky v Nepálu je vyžadováno povolení, takzvaný permit. Liší se podle konkrétní trasy a regionu, který chcete navštívit, a je důležité si je předem zajistit. Získání permitů je obvykle možné prostřednictvím místních turistických agentur nebo přímo na úřadech v Káthmándú či jiných větších městech. Cena se odvíjí podle oblastí (drahý permit v řádu stovek dolarů je například do Mustangu), na většině treků je navíc vyžadován povinný místní průvodce.

Nepál je jedna z nejhudších zemí světa, kde turistický ruch tvoří značnou část příjmu místních obyvatel. Myslete na to, že trekování v Himálaji není jen ukrajování kilometrů a výškových metrů, focení se v pětitisícových sedlech nebo u cedulí v horolezeckém výškovém táboře. Ale taky o pomoci místním a o proniknutí do srdce nepálské kultury. Velmi brzo tady ztratíte pojem o čase a necháte se pohltit ze všech stran. Připravte se na dobrodružství, které vám změní život. Nepál čeká s otevřenou náručí.

Inzerce

Letní dovolená na Liptově bez starostí?

Objevte oázu zážitků v Demänovské Rezortě pod Tatrami!

- family friendly apartmány
- aquapark zdarma
- minizoo, letní kino, denní program
- úžasné restaurace Pinus a Safran

Rezervujte si svůj pobyt plný výhod již nyní: demanovarezort.cz

HN063520

PYTLOUN

HOTELS

Skvělé zážitky

V PYTLOUN HOTELS

Harrachov Pytloun Wellness Hotel Harrachov ****

Rodinný pobyt

od **8.880 Kč** za rodinný pokoj / 3 dny.
Ubytování včetně polopenze, vstupu
do wellness centra a masáže pro rodiče.

Liberec Pytloun Grand Hotel Imperial****

Romantika pod Ještědem

od **3.155 Kč** za osobu / 3 dny.
Ubytování v luxusním pokoji včetně
romantické večeře s lahví vína.

Hasištejn Pytloun Wellness Hotel Hasištejn ****

Wellness & Relaxace v Krušných horách

od **2.980 Kč** za osobu / 3 dny.
Ubytování včetně polopenze a denně
neomezeného vstupu do wellness centra.

Rezervace:

+420 778 701 293

reservations@pytloun-hotels.cz

www.pytloun-hotels.cz

Zažijte jižní Moravu. Naplno a s atraktivní slevou

Kraj plný vinic prozářených sluncem, laskaví a pohostinní lidé i neodolatelné sportovní a turistické cíle, včetně měst se zajímavou historií. Nejen tyto výsady každoročně přitahují na jižní Moravu tisíce návštěvníků. Je bezesporu jednou z nejatraktivnějších destinací, již má nejspíš každý Čech na seznamu s podtitulem „tohle musím zažít“. Nejlepší čas pro realizaci takového plánu může být právě teď. Jihomoravský region si totiž máte možnost užít za velmi výhodnou cenu.

Lednicko-valtický areál, Pálava, Moravské Toskánsko, Moravský kras či Brno. Impozantní hrady a romantické zámky. Jedinečné výhledy i pestré sportovní vyžití – to je jen základní výčet lákadel Jihomoravského kraje. Nadchne rodiny s dětmi, milovníky adrenalinu i ty, kteří se chtějí jen kochat fotogenickou krajinou a odpočívat ideálně se sklenkou dobrého vína. Řadu z těchto atraktivních cílů si už každý může dopřát za zvýhodněnou cenu. Stačí se jen vybavit digitální slevovou kartou MojaKarta. A ubytovat se v tomto regionu alespoň na dvě noci.

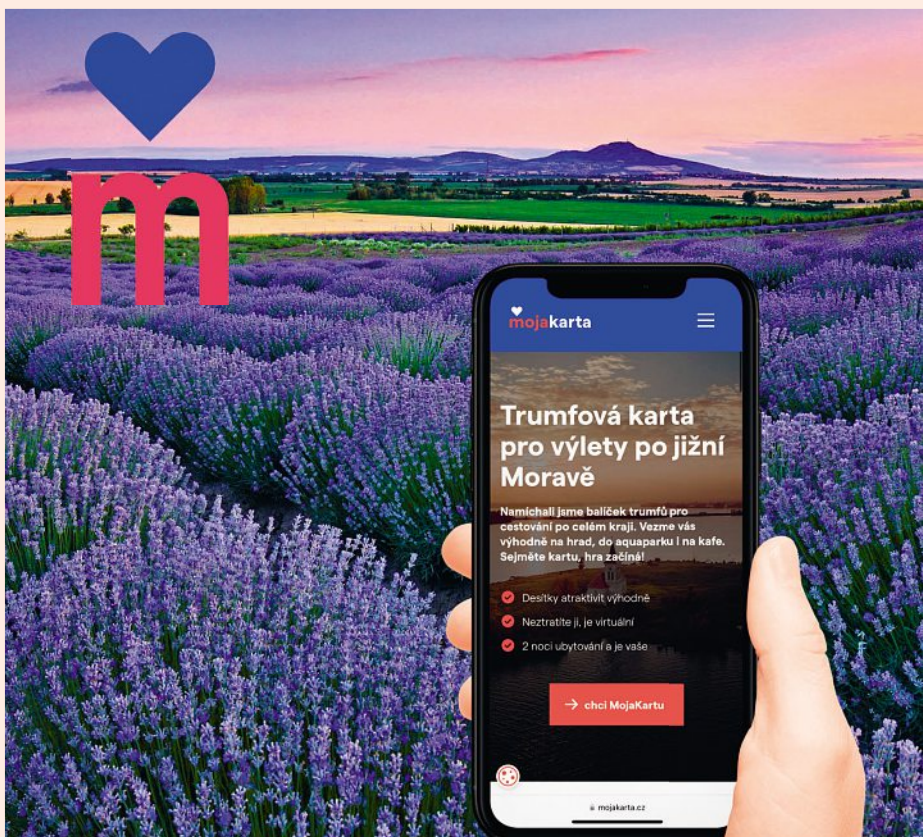
Karta, která otvírá dveře k zážitkům

Proč platit plnou cenu, když to jde i jinak? S trumfovou kartou pro výlety po jižní Moravě si můžete nejen leccos dopřát, ale také hodně ušetřit. MojaKarta přináší množství slevových nabídek velmi pestrého charakteru. Vybírat si můžete podle lokality, případně podle vašich osobních preferencí. Následně se máte možnost vydat za koupáním, wellness, sportem i na historické památky.

Jak to funguje

Abyste si mohli začít vychutnávat jižní Moravu se slevovými benefity, navštivte nejprve webovou stránku MojaKarta.cz. Tady naleznete nejen přehled všeho, co si můžete dopřát se slevou, ale také jednotlivé kroky, jak postupovat.

Prvním, kterým byste měli v případě zájmu začít, je založení karty. Jednoduše to udělejte přímo na webu, registrace vás nic nestojí. Podmínkou pro to, abyste mohli čerpat slevy, je volba ubytování z pestré nabídky na webu www.mojakarta.cz. Vyberte si některou z útulných variant a zůstaňte na místě alespoň dvě noci. Každý z ubytovatelů vám při check-inu MojaKartu následně aktivuje. Pak už máte možnost čerpat i všechny příjemné benefity. Stačí jen ukázat QR kód v mobilu a slevy jsou vaše.

mojakarta

Kam se můžete s MojaKartou vydat

Záleží jen na vás, co je vašemu naturelu nejbližší. Nabídky můžete filtrovat podle lokality ubytování nebo podle toho, co si přejete zažít. Přinášíme malou ochutnávku právě dostupných slev.

ZÁMEK SLAVKOV

Kde: Palackého náměstí 1, Slavkov u Brna

Sleva 50 procent na prohlídkový okruh, červen až září

Rezidenci slavného rodu Kouniců vystavěli na přelomu 17. a 18. století. Součástí areálu byl už tenkrát velkolepý park v módním stylu francouzských barokních zahrad, který dodnes patří k nejvýznamnějším ukázkám historické zeleně na Moravě.

Zámecké interiéry jsou plné šik fresek, štuk, umělecké sochařiny a obrazů. První místa v soutěži interiérové krásy vyhrávají sál Předků, Rubensův sál a kaple svatého Kříže. Zcela výjimečný je centrální oválný Historický sál, v němž památného 6. prosince 1805 uzavřeli příměří mezi Francií a Rakouskem. Více na www.zamek-slavkov.cz.

LEVANDULOVÁ FARMA STAROVIČKY

Kde: Starovičky 350

Sleva na vstup 50 procent, platná od 8. 6. do 31. 7.

Starovičky a levandule k sobě patří už od roku 2014. Tehdy zde farmář Stanislav Bíza se svojí nejbližší rodinou vysadil více než 40 tisíc keřků levandule. Pole, které se nachází v srdci jižní Moravy, v blízkosti Lednicko-valtického areálu, se stalo fenoménem. Levandule jsou ve Starovičkách pěstovány s BIO certifikací, tedy bez chemického ošetření. Takhle tu pěstují rovnou několik odrůd této rostliny. Po sklizni všechny levandule zpracovávají velmi šetrným způsobem tak, aby dosáhli co nejvyšší kvality květů, které dále využívají pro výrobu potravinových, šicích, relaxačních a kosmetických výrobků. Více na www.levandulezmoravy.cz.

SINGLETRAIL MORAVSKÝ KRAS

Kde: Kopeček 771, Jedovnice

Sleva 300 korun na pronájem elektrokola na den, červenec až září

Singletrail Moravský kras, to jsou úzké stezky budované dle speciální metodiky, díky které jsou dokonalým místem pro akční pobyt v místní nádherné přírodě. Jednosměrné stezky pro horská kola jsou citlivě zasazené do terénu a zažijete na nich opravdovou zábavu. Vlní se mezi stromy, nikdy nevedou dlouho rovně, moc z kopce ani do kopce. V protisměru nikoho nepotkáte, nepřekáží vám pěší turisté. Zkrátka to můžete rozjet na maximum. Více na singlekras.cz.

ZÁMECKÁ VĚŽ MORAVSKÝ KRUMLOV

Kde: Zámecká 1, Moravský Krumlov

Sleva na vstup 100 procent, celoročně (kromě ledna)

S MojaKartou můžete využít volný vstup na zámeckou věž s jedinečným výhledem do okolí. V současné době se zámek pyšní výstavou 20 velkoformátových pláten Slovanské epopoje od moravského rodáka, fenomenálního symbolisty a ikony vrcholné secese Alfonse Muchy.

V rozsáhlém zámeckém anglickém parku rostou vzácné jehličnany. Je to perfektní místo na piknik. Taky tu můžete poznat, jak se hraje discgolf – hit posledních let. Více na mucha-epojej.cz.

Tannheimer Berge – nejkrásnější kout Alp?

Horské údolí Tannheimer Tal je považováno za nejkrásnější v Evropě. V Tyrolsku na rakousko-německé hranici vidí turisté vše, co si spojují s Alpami. Bílé vápencové štíty, zelená údolí, modrá jezera, pohostinné horské chaty a zvonící ovčí stáda.

Do hor Tannheimer Berge, které patří do skupiny Algavských Alp (Allgäuer Alpen), chodí hlavně lokální znalci. Pro místní turisty je to „tajný tip“, o který se ovšem rádi podělí s ostatními.

Důvodem utajení před cizinci je fakt, že pohoří leží mimo hlavní dálniční tahy. Pokud už někdo váží cestu do Alp, má v okolí na výběr lokality zvučných jmen a vysokých hor, jako je Innsbruck, Garmisch-Partenkirchen, Sölden nebo Oberstdorf.

Přítom je to z Prahy přes Řezno a Mnichov do Tannheimu pouhých 500 kilometrů a z hranic od Rozvadova dokonce jen 350 kilometrů.

5 nejlepších kruhových výhledů

1. Aggenstein je nejdůležitější bavorsko-tyrolský hraniční vrchol. Za pěkného počasí sem chodí opravdu velké množství návštěvníků, protože 360stupňový výhled odtud je nejlepší v celých Tannheimer Berge a jeden z nejlepších v celých Algavských Alpách. Vidět je celé pohoří a jako na dlaní máme také Bavorskou nížinu. Ideální základnou pro výstup na půvabnou horu je Bad-Kissinger-Hütte, na kterou snadno přijdeme po stezce Tannheimer Höhenweg. Poslední pasáž pod vrcholovým křížem Aggenstein je členitá a kamenitá. Bezpečnost zlepšuje řetěz přípevněný ke skálám.

2. Neunerköpfe je vrchol, na který vede lanovka z městečka Tannheim. Nádhernému rozhledu do údolí Tannheimer Tal dominuje malebné jezero Haldensee a nad ním skalní hradba nejvyšších hor.

3. Schochenspitze se tyčí jako majestátní hora, a vyžaduje proto velkou námahu, abyste se na ni dostali. Odměnění vás fantastickým výhledem na tři tyrkysová jezera – Lache, Trauplsee a Vilsalplsee – korunovaným nádherným alpským

panoramatem. Na výstup a sestup si vyhraďte nejméně pět hodin. Klikaté horské stezky vedou od Landsberger Hütte.

4. Bschiesser také neukáže výhled zadarmo. Pěšky je třeba zdolat výškový kilometr nahoru i dolů. Na sedmihodinovou túru budete potřebovat pevné boty, nepromokavé oblečení, dost jídla a pití. Rozhled shora je ovšem fenomenální. Zdá se, že sousední hory Iseler a Ponten jsou nadosah. Před vámi se rozprostírají zelenobílé Algavské Alpy a pod nohama máte malebné údolí Tannheimer Tal.

5. Krinnenspitze je dobře dostupná pomocí lanovky. Letos se ovšem pravděpodobně nerozjede, protože provozovateli chybí zaměstnanci. Jelikož hora má velké převýšení, lze doporučit, abyste výstup z údolí rozdělili na dva dny a přenocovali na chatě Edenalpe či nedaleké Gräner Ödenalpe. Na vrcholu se před vámi rozprostře alpské panorama s nádherným výhledem na štít Rote Flüh a zářící jezero Haldensee.

Horské chaty

Základnami pro turistické výlety do Tannheimských hor jsou chaty, které slouží k ubytování a také jako restaurace. Všechny poskytují levné přespání v takzvané matrazenlager, což jsou společné noclehárny, kde návštěvník dostane dvě deky a polštář a sám si musí přinést takzvaný hüttensack, kterému u nás říkáme spíše vložka do spacáku. Stejně opatření platí ve všech alpských chatách z hygienických důvodů. V některých chatách lze objednat i dražší pokoje se dvěma až čtyřmi lůžky s běžným povlečením.

Podle toho, kam míříte, se můžete ubytovat v Gimpelhaus (soukromá chata), Otto-Mayr-Hütte (DAV), Füssener Hütte (soukromá), Bad Kissinger Hütte (DAV) a Vilser Alm (soukromá). Tannheimer Hütte (DAV) se od roku 2016 rekonstruuje a ani letos ještě nebude otevřena. Výhoda chat ve vlastnictví Německého alpského spolku tkví ve slevách. Ubytování pro členy jakéhokoliv alpského spolku stojí polovic. Nejvíce českých návštěvníků je tradičně organizováno v OEAV (Rakouském alpském spolku).

Do hor Tannheimer Berge, které patří do skupiny Algavských Alp (Allgäuer Alpen), chodí hlavně lokální znalci.

Jezero Haldensee má velmi teplou vodu. Proto se v něm dá i koupat.

Koupání v horském jezeru Haldensee

Pod horami se leskne velké jezero Haldensee s velmi teplou vodou. Uřícení a zpocení horolezci i turisté ho mají stále před očima, byť hluboko v údolí. Na břehu je přes léto otevřený kemp a vedle něj vodní svět na hladině horského jezera.

Údolí, ve kterém se jezero Haldensee rozlévá, tvořilo hranici dvou jazyků, ze kterých se později vyvinula spisovná němčina, alemanštiny (dnes má nejbližší ke švýcarské němčině) a bavorštiny (původní jazyk Rakušanů, Bavorů a německy mluvících Čechů).

Bezpečné horolezectví

Horolezecké skály v Tannheimer Berge patří k nejlépe zajištěným v Alpách. Lezení je zde velmi bezpečné, a tudíž v některých dnech zde leze víc horolezců, než chodí turistů.

Vede tady více než stovka horolezeckých túr všech stupňů obtížnosti. Většina z nich má pět až deset délek. Rozuměj – horolezci určují délku výstupů podle toho, kolikrát natáhnou padesátimetrové lano a přitáhnou na něm svého spolulezce, než se dostanou na vrchol.

Mezi absolutní horské klasiky, které zleze každý horolezec, jenž sem zavítá, patří jihovýchodní stěna na Gimpel, západní rampa na Rote Flüh a chatový hřeben na Hochwiesler. Obtížnost mají okolo 4, což je tak akorát pro rekreační horolezce.

Obtížnost horolezeckých túr

Horolezci pro svoji orientaci klasifikují výstupy podle obtížnosti od jedničky do dvanáctky: 1-2 zvládají začátečníci nebo turisté s doprovodem horského vůdce, 3-5 jsou standardní túry rekreačních horolezců, 6-7 lezou horolezci, kteří pravidelně trénují, ale lezou jen pro zábavu, 8-11 jsou čísla vyhrazená pro tvrdě trénující sportovce. 12 vylezl jediný člověk na světě Adam Ondra.

Sto let starý výstup na Gimpel

Nejpopulárnější výstup v Tannheimer Berge je Südostwand Gimpel. Vede v pevné vápencové skále a přirozeně prochází všemi slabinami stěny. Nejtěžší místa dosahují stupeň 3+. Leze se stěnou, zářezem, přes malý převis, komínem, spárami i položenými plotnami. Výstup není ani dlouhý, ani krátký, ani úplně lehký, ale je krásný. Použijete na něm všechny lezecké dovednosti, které umíte. Občas narazíte na starou rezavou skobu, ale všechna důležitá místa a samozřejmě také stanoviště jsou zajištěna moderními lepenými skobami. Pár ošemetných úseků se hodí zabezpečit vlastním jištěním. Jsou k tomu dobré vklíněnce, friendly a pár smyček.

Cestu dokončil Toni Freudig se spolulezci 1987, ale spodní část vylezli již Erank Kretschmann, O. Leixl a V. Schwerin roku 1920.

Scházíme po značené Normální cestě východním hřebenem. Sestup vyžaduje pozornost, jistý krok a trochu odvahy. Na několika místech slézáme skalními výšvihy nebo je slaňujeme.

Rampa na Rote Flüh je vlastně komín

Westwandrampe na Rote Flüh nevede rampou, jak by se zdálo podle názvu výstupu, ale jakýmsi skalním korytem. Nejhezčí úsek se line kupodivu komínem. Dvě trojkové délky překonávají strmý, pevný, čistý, suchý a úchopový pilíř, který jakoby zázrakem vyrůstá uvnitř vlhkého komína. Lezení má vyrovnanou obtížnost 3.

Končí pak na severozápadním hřebeni, po kterém stoupá ferrata Friedberger Klettersteig. Napojme se na ni a dojdeme k vrcholovému kříži. Scházíme po značené Normální turistické cestě k Judenscharte.

Skalní pilíř nedaleko chaty

Hüttengrat na Hochwiesler je ideální cesta pro první nebo poslední den horolezeckého zájezdu do Tannheimerských hor. Od chaty Gimpelhaus pod ní dojdeme za 20 minut. K tomu připočítáme pět krátkých, výborně zajištěných lezeckých tras obtížnosti 4+ a tři rychlá slanění. Tato kombinace dělá z Hüttengratu cíl na odpoledne, poté co jsme právě dorazili na chatu, nebo na dopoledne, když z chaty odcházíme do údolí.

Tři charaktery zajištěných cest

Kromě horolezeckých radovánek si v Tannheimer Berge můžeme užít tři zajímavé ferraty. Každá má úplně jiný charakter:

Friedberger Klettersteig

Perfektní pro ferratové začátečníky, nenáročná na lezení a s nádherným panoramatem – to je Friedberg. Lanovkou vyjedeme na Füssener Jöchle a pak stápe po úzkém hřebeni přes pět vrcholů se dostaneme na dominantní Rote Flüh. Když se ocitneme na vrcholku, zůstaneme jako opáření civět na ještě větší Gimpel v těsném sousedství. Takový pohled se naskytne jen málokdy. Jednoduchý sestup míří po značené cestě na Gimpelhaus.

Lachenspitze Nordwand

Pokud máte sílu a kondici, je tato ferrata túrou snů. Dobrá práce nohou, dostatečná síla paží a nebát se výšek jsou základní předpoklady k tomu, abyste si výstup užili. Výhled na tři jezera osladí zážitek z překonávání těžkých skal. Lehký sestup vede k Landsberger Hütte.

Südsporn Köllenspitze

Jižní ostruha na nejvyšší vrchol Tannheimer Berge není procházka parkem, ale dlouhá a těžká ferrata. Pro zkušené lezce jsou ovšem kolmé pasáže a exponované přechody silným požitkem. Pěší sestup míří na Gimpelhaus.

V Tyrolsku na rakousko-německé hranici vidí turisté vše, co si spojují s Alpami. Bílé vápencové štíty, zelená údolí, modrá jezera a zvonící ovčí stáda.

Slovníček – abychom si rozuměli

■ **Turistická cesta / Steig** – značená trasa, po které se chodí pěšky, ale místy je možné, že bude nutné překonat krátké úseky pomocí žebříku, kovového lana nebo kramle zabetonované do skály

■ **Zajištěná cesta / ferrata / Klettersteig** – trasa v horolezeckém terénu, která je stabilně zajištěná ocelovými lany a dalšími pomůckami, které slouží k usnadnění výstupu a zároveň jištění pomocí vlastního ferratového setu

■ **Horolezecká cesta / Kletterroute / Tour** – horolezecká túra vyžaduje lezení s lanem, karabinami a ostatními lezeckými pomůckami, návrat vede často slaněním

9 NEJVYŠŠÍCH HOR

■ **1. Kellenspitze** též Köllenspitze nebo Meitzenarsch 2238 m n.m.

Pěší výstup ze západu od sedla Nesselwängler Scharte vyžaduje místy lehké horolezecké zkušenosti. Od jihu stoupá těžká ferrata.

■ **2. Gimpel** 2176 m n.m.

Normální cesta po východním hřebeni je regulérní horolezecký výstup obtížnosti 2, což znamená, že většina lidí se při cestě nahoru jistí pomocí lana a karabin a během sestupu slaňuje.

■ **3. Gehrenspitze** 2163 m n.m.

Dlouhé stoupání vede od jihozápadu ze sedla Gehrenjoch. I zde se staví turistům do cesty několik menších skal, kde musí použít kromě nohou i ruce.

■ **4. Rote Flüh** 2108 m n.m.

Normální cesta ze severu od Judenscharte připomíná svým zajištěním výstup na Sněžku. Lanové zábradlí doplňují schody vysekané do skály. Od západu přichází po hřebeni dlouhá, ale lehká ferrata.

■ **5. Kellenschrofen** 2091 m n.m.

Zřídka navštěvovaný odlehlý vrchol je dostupný pouze horolezecky, nejlépe od jihu skrz mokré a lámavé skalní komíny.

■ **6. Schäfer** též Kleiner Gimpel 2060 m n.m.

Východním hřebenem ze sedla Nesselwängler Scharte vede nepříjemný výstup a ještě horší sestup. Travnaté výčnělky nad propastí, lámavá suť a skalní výšvihy horolezecké obtížnosti 2 – to vše bez reálné možnosti jištění.

■ **7. Grosse Schlicke** 2059 m n.m.

Dlouhá pěší cesta od chaty Otto-Mayr-Hütte se klikatí nejprve lesem, poté pastvinami a nakonec jižním skalnatým úbočím. Bezpečná chůze je nutná.

■ **8. Schneid** též Schneidspitze 2009 m n.m.

Normální cesta od severu ze sedla Gehrenjoch je lehká pěší túra. Trasa po západním hřebenu ze sedla Sabachjoch vyžaduje na několika místech lezecké dovednosti.

■ **9. Gaichtspitze** 1986 m n.m.

Nejjihnější vrchol celého pohoří Gaichtspitze je dostupný z několika směrů z údolí Weissenbach a Lechtal a také s Höfener Alm, kam jezdí lanovka. Poslední kus cesty vede strmým skalnatým žlebem, ve kterém je natažené lano pro přidržení.

Polska

POLISH
TOURISM
ORGANISATION

Šťastnou
cestu!

■ www.poland.travel

Více zážitků za méně peněz

Otevřete si cestu k více než 50 nejlepším turistickým atrakcím v celém Karlovarském kraji zcela ZDARMA a objevujte snadněji!

100+
památek
a atrakcí

📍 Galerie umění Karlovy Vary - ZDARMA

Papilonia - Motýlí dům Karlovy Vary

ZDARMA

Aquaforum Františkovy Lázně

ZDARMA

Vánoční dům & Muzeum medvídků
Karlovy Vary

ZDARMA

Chebský hrázděný statek Milíkov

ZDARMA

Všechny výhody a online objednávky

karlovyvarecard.cz

